

ภาคผนวก ก.

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก
ตำบลราชาเทวะ จังหวัดสมุทรปราการ

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก หมู่ 2

1. มาลี (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 2	อาชีพแม่บ้าน
2. มาลัย (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 2	อาชีพแม่บ้าน
3. สมชาย (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 2	อาชีพค้าขาย
4. แม้น (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 2	อาชีพแม่บ้าน
5. มณี (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 2	อาชีพแม่บ้าน
6. มณฑา (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 2	อาชีพแม่บ้าน
7. มารวย (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 2	อาชีพพ่อบ้าน

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก หมู่ 3

1. สมพร (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 3	อาชีพแม่บ้าน
2. สมบัติ (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 3	อาชีพรับจ้าง, สมาชิก อบต.
3. สมนึก (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 3	อาชีพเกษตรกร
4. สมหมาย (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 3	อาชีพรับจ้าง
5. สมปอง (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 3	อาชีพรับจ้าง, สมาชิก อบต.
6. สมศรี (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 3	อาชีพรับจ้าง

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก หมู่ 10

1. บุญสม (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 10	อาชีพรับจ้าง, สมาชิก อบต.
2. บุญมา (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 10	อาชีพแม่บ้าน
3. ทองคำ (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 10	อาชีพรับจ้างเย็บผ้า
4. บุญรอด (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 10	อาชีพรับจ้าง
5. ทองดี (นามสมมติ)	ประชาชนหมู่ 10	อาชีพแม่บ้าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ภาคผนวก ข.

การสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 1 (หมู่ 3)

- ผู้ถาม** ขอแนะนำตัวก่อนครับ ผมชื่อนายพงษ์วรรณ สุขโกศา กำลังศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และน้องๆ ทีมงานอีก 3 คน ได้แก่ คนที่ 1 ชื่อน้องน้อย เป็นผู้บันทึกภาพและคอยอำนวยความสะดวกในระหว่างพูดคุย คนที่ 2 ชื่อน้องผึ้ง เป็นผู้จัดบันทึกและอัดเทป คนที่ 3 ชื่อน้องตุ๊ก เป็นผู้ช่วยจัดบันทึกเช่นกัน ที่มาวันนี้ ผมจะมาเก็บข้อมูลเพื่อจะนำไปประกอบในการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่อง ผลกระทบของการสร้างสนามบินสุวรรณภูมิที่มีต่อวิถีชีวิตของประชาชน กรณีศึกษา : ตำบลราชาเทวะ จังหวัดสมุทรปราการ ผมขอให้ผู้เข้าร่วมสนทนาแนะนำตัวที่ละท่านนะครับ เอาชื่อ ที่อยู่ อายุ อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่อาศัย เริ่มจะทางซ้ายมือผม
- คนที่ 1 ชื่อ สมศรี(นามสมมุติ) อาชีพรับจ้าง
- ผู้ถาม** อยู่มานานหรือยังครับ
- สมศรี อยู่มาตั้งแต่เกิดประมาณ 45 ปี แล้วยะ
- คนที่ 2 ชื่อ สมบัติ(นามสมมุติ) ครับ อายุ 44 ปี อยู่มาตั้งแต่เกิด อาชีพขับรถรับจ้างและก็เป็นสมาชิกสภา อบต. ด้วย
- คนที่ 3 ชื่อ นายสมหมาย (นามสมมุติ) อาชีพรับจ้าง อยู่มาสี่สิบกว่าปีเช่นกัน
- คนที่ 4 ผมสมปอง(นามสมมุติ) อายุ 54 ปี อาชีพรับจ้างและเป็นสมาชิกสภา อบต. ย้ายบ้านมา 10 กว่าปีแล้ว
- ผู้ถาม** ย้ายมาจากที่ไหนครับ
- สมปอง ย้ายจากฝั่งสนามบินมาซื้อที่ปลูกบ้านใหม่
- คนที่ 2 จะเอาชื่อพวกเราไปลงหนังสือหรือเปล่า พวกเราจะเดือดร้อนไหม
- ผู้ถาม** ไม่เอาลงครับ ผมเอาแค่ข้อมูล ที่ถามชื่อก็เพื่อจะจดดูและเวลาถอดจากเทปจะได้รู้ว่าใครพูดครับ เชิญท่านต่อไป
- คนที่ 5 ชื่อ สมนึก(นามสมมุติ) ครับ อายุ 53 ปี อาชีพทำเกษตร เก็บผักบุงขาย อยู่มา 10 กว่าปี ย้ายมาเหมือนกัน
- สมปอง ย้ายมาจากที่เดียวกัน อยู่ใกล้ๆ กัน

สมพร สมพร(นามสมมุติ) เป็นแม่บ้าน อยู่มาตั้งแต่เกิด ก็ 43 ปีแล้ว

ผู้ถาม ที่อยู่อาศัยอยู่ใกล้หรือไกลสนามบินมากน้อยแค่ไหน เริ่มจากท่านที่ 1

สมศรี อยู่ห่างจากสนามบินประมาณ 300 เมตร อยู่ในแนวเส้นเสียง แต่ก่อนที่จะเปิดใช้ สนามบินแรกๆ เสียงเครื่องบินดังมากๆ ตอนนี้เริ่มดีขึ้นหน่อย

ผู้ถาม แล้วท่านที่สองครับอยู่ใกล้หรือไกลขนาดไหน

สมบัติ ของผมใกล้แค่คลองคั่นเท่านั้น ว่ายน้ำไปก็ถึงสนามบินแล้ว

ผู้ถาม ท่านต่อไปเชิญตามๆ กันมาเลยครับ

สมหมาย ดิฉันรู้สนามบินครับ

สมปอง ห่างรั้วสนามบิน ประมาณ 20 เมตร เห็นจะได้

สมนึก ของผมใกล้กว่าเขา (สมปอง) อีก

สมพร ฉันเดินสองก้าวก็ถึงแล้ว

ผู้ถาม แสดงว่าใกล้ๆ สนามบินกันทุกคนเลยนะ ในปัจจุบันนี้สนามบินเปิดใช้แล้ว ท่าน ได้รับผลกระทบอะไรบ้างครับ

สมปอง ส่วนใหญ่ก็จะมีเรื่องเสียงดังรบกวน แต่ของผมไม่ได้อยู่ในเส้นเสียง ห่างกันแค่ หลังคาเดียว แต่อีกบ้านกลับอยู่ในเส้นเสียง

สมนึก ผมว่าห่างกันแค่ฝ่ามือเดียว เพราะหลังคาบ้านเราติดกัน แต่ของผมอยู่ในเส้นเสียง

สมศรี ฉันว่าเขาไม่มีมาตรฐานในการวัดเสียง เขาใช้กระดามาวางแล้วขีดเส้นตามกฎ อะไรของเขาก็ไม่รู้ ทั้งที่บ้านก็ติดกัน

สมหมาย ผมว่าไม่เป็นธรรมนะ เพราะพวกเราโค่นชาวบ้านค่า อีกบ้านได้เงินค่ารบกวนเสียง แต่ อีกคนไม่ได้ค่ารบกวนเสียง มันเป็นธรรมเสียที่ไหน นี่ถ้าเอาเครื่องวัดมาตั้งตรงกลาง ระหว่างหลังคาดูสิว่ามันจะดังเท่ากันหรือเปล่า โธ่เอ๊ย!

สมบัติ ผมก็โดนรบกวนเสียง ดินะว่าทางนี้เป็นเครื่องบินเล็ก ตรงบ้านผมเป็นเครื่องบินใหญ่ ดังกว่านี้อีก กระจกแทบแตก แต่อีกหน่อยก็ไม่ดังแล้ว นี่ไงดังใหม่ (มีเสียง เครื่องบินขึ้น)

ผู้ถาม แล้วของพี่สมพรล่ะครับ

สมพร ของฉันไม่ได้อยู่ในเส้นเสียงค่ะ

ผู้ถาม แล้วท่านชอบไหมที่มีสนามบินอยู่ใกล้ๆ บ้าน เชิญครับ

สมนึก ก็ไม่ชอบ เพราะเสียงดัง

ผู้ถาม แล้วของพี่ละครับ

สมพร ไม่ค่อยชอบ

ผู้ถาม ไม่ชอบ เพราะเสียงดังหรือเปล่า หรือเรื่องมีเรื่องอื่นอีก
สมพร ก็ไม่มีนะ
ผู้ถาม ท่านที่ 1 ละครับ
สมศรี ฉันไม่ชอบในตอนแรกนะ แต่ตอนนี้เฉยๆ
ผู้ถาม ทำไมล่ะครับ ไม่ชอบเพราะอะไร แล้วอยู่ๆ ถ้าเฉยๆ มันดีขึ้นหรืออย่างไรครับ
สมศรี ที่ไม่ชอบ เพราะเสียงดัง อยู่ๆ ไปเราอาจจะชินก็ได้มั้ง เลยเฉยๆ
สมบัติ แต่ผมชอบนะ (หัวเราะดัง)
ผู้ถาม ทำไมถึงชอบล่ะครับ
สมบัติ ผมว่ามันเจริญดีนะ มีสนามบินอยู่ใกล้ๆ บ้าน ดูเจริญดี เวลาใครถามว่าบ้านอยู่
ไหน เรามักจะบอกว่าคุณคิดสนามบินสุวรรณภูมิ มันดูเท่ดี
สมหมาย ผิดกับผมนะ ไม่ชอบในตอนแรก แต่หลังๆ ผมว่ามันก็เจริญดีนะ (หัวเราะ)
ผู้ถาม คิดว่ามันเจริญอย่างไร
สมศรี พี่สมบัติก็ชอบสิ เพราะเขาจะได้เงินแล้ว เสียงไม่ดังหรือก ส่วนลูกบ้านฉันเจอหน้า
ฉันถามอย่างเดียวว่าจะได้รับเงินเมื่อไร
สมบัติ ผมชอบนะ
ผู้ถาม แสดงว่าสามท่านนี้มีความแตกต่างกันในเรื่องของความชอบหรือไม่ชอบ ที่มี
สนามบินอยู่ใกล้บ้าน แล้วท่านล่ะครับ
สมปอง ผมไม่ชอบ เพราะเสียงดังรบกวนเวลานอน
ผู้ถาม เป็นอันว่าชอบกันบ้าง ไม่ชอบบ้าง ผสมกันนะ ช่วยเล่าที่มาของการสร้าง
สนามบินสุวรรณภูมิตามที่ท่านทราบว่าเป็นอย่างไบบ้างครับ ขอเชิญท่านที่ 3
ก่อนครับ
สมหมาย โอ้! มันนานมาแล้วนะ ตั้งแต่รุ่นปู่รุ่นย่ามาแล้ว เขาเวนคืนที่ดินไร่ละสี่พันบาท
สมบัติ ตอนนั้นคนแถวนี้เขาก็ตื่นตื่นกันใหญ่
สมหมาย ผมจำได้ เขาเล่าให้ฟังว่าตั้งแต่ปี 2503 หรือ 2505 อะไรนี่แหละ รัฐบาลเขาเวนคืน
แล้วก็จ่ายเงินกันไป พ่อผมโดนไปเกือบร้อยไร่
สมบัติ ชาวบ้านรวยได้พักเดียว เพราะเงินมันน้อย บางคนไปซื้อนาใหม่ แต่ก็ไม่เห็นมา
สร้างเสียที นาเดิมก็ทำอยู่ นาใหม่ก็เลยให้เช่า เพราะมันเยอะทำไมไม่ไหว
สมศรี ฉันก็เช่าด้วยตอนหลัง โคนไถ่ ย้ายออกกันหมด
ผู้ถาม โคนไถ่ที่เมื่อไรครับ

สมศรี เมื่อสิบปีที่แล้วได้คนละแปดแสนบาท

ผู้ถาม ที่เขาเรียกกันว่าชุมชนแปดแสน มันอยู่ตรงไหนกันแน่ครับ

สมหมาย มีอยู่หลายที่ครับ เพราะพวกที่ได้เงินไปอยู่ทางไหนเขาก็เรียกชุมชนแปดแสน หมู่ 3 ก็มี หมู่ 10 ก็มี หมู่ 2 ก็มี

ผู้ถาม แล้วเคยมีเอกสารทางราชการส่งมาให้เราบ้างไหมเกี่ยวกับการสร้างสนามบิน การเวนคืนหรือมีเจ้าหน้าที่มาบ้างไหมครับ เริ่มที่พี่สมพร

สมพร มีเจ้าหน้าที่มาบอกให้ย้ายออกมาเหมือนกัน พวกเราก็มาจากที่เดียวกัน เพราะอยู่ใกล้ๆ กัน เขาจะเอาที่ไปสร้างสนามบินแล้ว เลยต้องหาที่อยู่กันใหม่

สมนึก เขาให้เราเราย้ายออกไปอยู่ที่อื่น ให้อยู่นอกเขตก่อสร้างสนามบินที่กำลังจะสร้าง

สมปอง สิบกว่าปีแล้วได้จดหมาย เขาบอกให้เราออกจากที่ดินที่อยู่อาศัย เพราะเขาจะเริ่มมีการถมที่เพื่อจะใช้ทำสนามบิน

สมศรี เหมือนจะเป็นการเวนคืนรอบสองแหละค่ะ เขาก็มีจดหมายมาบอกให้เตรียมตัวย้ายออกไป ให้อายุ 3 เดือนมั้ง ถ้าจำไม่ผิด

สมหมาย ทุกคนที่โดนเวนคืนก็ไปซื้อที่และปลูกบ้านอยู่ใหม่ไปกันเป็นกลุ่มๆ เพราะจะมีการสร้างสนามบินแล้วให้หาที่อยู่ได้แล้ว

ผู้ถาม มีท่านใดเก็บเอกสารไว้บ้างครับ

สมนึก ผมว่าคงไม่มีใครเก็บไว้หรอก เพราะมันเกือบสิบปีได้แล้วมั้ง

ผู้ถาม แล้วพี่ไม่เก็บเอาไว้หรือครับ

สมพร ไม่เอาละ ไม่เห็นมีประโยชน์อะไร ไม่เห็นแก้ไขปัญหาก็เลย

สมหมาย เขาหลอกพวกเรา ที่แรกก่อนสร้างบอกว่าจะแก้ไขให้ทุกอย่าง สิ่งแวดล้อมจะไม่เสียหาย ไม่ส่งผลกระทบต่อ

ผู้ถาม เอาละครับ เรื่องสิ่งแวดล้อมเอาไว้คุยกันที่หลังนะครับ ท่านอื่นมีอะไรจะเพิ่มเติมไหมครับ

สมศรี จริงๆ ต้องไปถามรุ่นพ่อรุ่นแม่เรานะ จะดีกว่า เพราะเขาเป็นผู้ถูกเวนคืน พวกเราไม่ค่อยได้สนใจเท่าไรหรอก ก้มหน้าก้มตาทำงานอย่างเดียว

สมบัด คนเก่าๆ ดายไปหมดแล้วจะไปถามใครล่ะ ที่อยู่ที่คุยไม่รู้เรื่องแล้ว (หัวเราะ)

ผู้ถาม แล้วผมจะถามใครได้บ้าง ช่วยแนะนำหน่อยสิครับ

สมศรี แนะนำได้แต่จะคุยเรื่องหรือเปล่าไม่รู้ (หัวเราะ) แก่แล้ว ฉันทยังคุยกับแกไม่รู้เรื่องเลย บางทีถ้าพักแก็งก็ด่าเอาเฉยๆ (หัวเราะ)

สมบัติ ผมว่าคงเล่ากันลำบาก เพราะลำดับกันนานเลยละ ยิ่งคนแก่ด้วย คุณเอ๊ย! หลงๆ ลืมๆ สามวันแหละกว่าจะจบ (หัวเราะชอบใจ)

ผู้ถาม อาจจะต้องเสาะหาถ้าจำเป็น งั้นเรามาคุยกันต่อในเรื่องการอยู่การอาศัยกันบ้างนะ ครับ เริ่มจากพี่สมหมาย ครับ

สมหมาย แบบไหนล่ะ

ผู้ถาม ก็จากการ โคนเวนคืนแล้วก็มาหาที่อยู่ใหม่หรือปรับปรุงใหม่ เพื่อป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการสร้างสนามบินนะครับ

สมศรี ตอนแรกที่โดนเวนคืน ก็ย้ายฝั่งมาแล้วก็ซื้อที่ทิ้งเอาไว้ ก็เอาไปปลูกบ้านอยู่นี่แหละ ก็ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงอีกเลยหลังจากโดนเวนคืน

สมหมาย พอเขามาถมที่ทำสนามบินเราก็ต้องย้ายบ้านออกมาจากฝั่งที่เขาจะสร้างสนามบิน ได้เงินจากการ โคนเวนคืนก็มาซื้อที่ปลูกบ้านใหม่ก็ไม่ไกลจากสนามบินเลย

สมปอง เขามาสร้างสนามบินเราก็ย้ายมาอยู่ตรงนี้แล้วก็อยู่กันรวมเป็นกลุ่มๆ บ้านก็ติดๆกัน ไม่เหมือนก่อน ที่บ้านห่างกันสองร้อยสามร้อยวาได้

สมบัติ ย้ายมาอยู่ตรงนี้สิบกว่าปีแล้ว ตอนนั้นก็ยังไม่มียอะไรเปลี่ยนแปลงในเรื่องที่อยู่ของที่บ้าน

สมพร บ้านที่อยู่ปัจจุบันนี้ก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงอะไร ในเรื่องที่อยู่อาศัยตั้งแต่โดนเวนคืนก็ย้ายมาอยู่ที่นี่ก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงเลย

สมนึก บ้านปลูกมาสิบกว่าปีแล้ว พอโดนเวนคืนไม่มีที่อยู่ก็มาซื้อที่แล้วก็ปลูกบ้านเลย ตั้งแต่นั้นมาก็ยังไม่ได้ปรับปรุงอะไรอีกเลย

ผู้ถาม แล้วมีข้อมูลอื่นๆ อีกไหม ในเรื่องการพักผ่อนหลับนอน เป็นอย่างไรบ้างครับ

สมนึก หลายๆครั้งที่เครื่องบินขึ้นทำให้นอนไม่หลับนะ ช่วงตีหนึ่ง ตีสอง เรากำลังจะหลับ หรือหลับๆอยู่ พอเครื่องบินใหญ่ๆขึ้น ก็สะดุ้งตื่นทุกทีเลยเสียงมันดังนะ

สมหมาย เสียงของเครื่องบินเป็นปัญหาพอสมควรเลยทำให้นอนไม่หลับ และบริเวณแถบๆ นี้มันตรงกับแนวเส้นเสียงพอดี เลยทำให้เสียงดังรบกวนมากกว่าปกติ

สมศรี เรื่องเสียงนะ มันดังมากๆ ขอให้ช่วยหาอะไรมาช่วยพวกเราให้ลดเสียงดังลงได้บ้าง พวกเราอยากพักผ่อนนอนหลับให้เต็มที่บ้างนะ

สมบัติ เปิดใช้สนามบินใหม่ๆทรมาณมากๆเพราะไม่ได้หลับได้นอนกันเลยเสียงของเครื่องบินขึ้น-ลง นี่แหละที่ทำให้เรานอนไม่ได้เลย

สมปอง ตอนเครื่องบินขึ้นใหม่ๆที่บ้านนอนกันไม่ได้เลย

สมพร สงสารลูกหลานนอนไปแป๊บเดียว เดี่ยวตื่นๆ เสียงมันดังจริงๆ

ผู้ถาม แสดงว่าดังมากนอนกันไม่ได้เลย ผมขอถามเรื่องสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติบ้าง นะครับ ว่ามีอะไรบ้าง คำถามอาจจะยาวไปสักนิดนะครับ

สมนึก ผมว่าแต่ก่อนมันเป็นท้องนา เป็นบ่อเลี้ยงปลา มันก็เป็นธรรมชาติเดิมๆ แต่พอ สร้างสนามบินมันก็หายไปหมด คลองก็น้อยลง ต้นไม้ก็ไม่มี ร้อนขึ้น ลมก็แรง หา ปลากินไม่ได้แล้ว

สมศรี ขอโทษที่ฉันว่าธรรมชาติเปลี่ยนไปเยอะมากเลยนะ แต่ก่อนมองไปทางไหนก็เห็น ท้องนา เห็นบ่อปลา ริมๆ บ่อก็มีต้นมะม่วงเก็บขายที่ก็เป็นหมื่น แล้วนี่แถมมะม่วง อย่างเดียวนะ

ผู้ถาม ผมขอทีละท่านนะครับ เพราะคุณแล้วน่าจะจะมีข้อมูลเรื่องนี้กันเยอะครับ ต่อครับ

สมนึก น้ำในคลอง ตอนนี้น้ำมีคราบน้ำมันรอยเต็มไปหมด ผักบุงที่เคยเก็บกินได้นั้น ตอนนี้นั้นไม่กล้ากินเลยแล้วกลัวเป็นอันตรายไปหมด

สมพร ฉันว่าอากาศน่ากลัวที่สุด แต่ก่อนเคยรองน้ำฝนกิน เดียวนี้กินไม่ได้แล้ว น้ำใน คลองก็ไม่กล้าอาบ กลัวมันเป็นอันตราย

ผู้ถาม แล้วเรารู้ได้ไงว่ามันมีน้ำมันจากเครื่องบิน

สมพร คุณในน้ำ มันขึ้นเป็นฝ้ารอยเต็มไปหมด ผักบุงฉันยังไม่กล้ากินเลย กลัวเป็นอันตราย

ผู้ถาม แล้วอย่างอื่น มีอะไรเปลี่ยนบ้างไหม ครับ ส่งผลต่อวิถีชีวิตอย่างไร

สมพร คือแต่ก่อน เคยหาปลาในคลองนะ ยกเอา เก็บผักในสวนกินบ้าง กินน้ำฝน อาบน้ำคลองได้ แต่ปัจจุบัน พอมีสนามบิน สิ่งที่เคยทำมาก็ทำไม่ได้เลย น้ำก็ซื้อกิน อาบน้ำก็ใช้น้ำประปา เสียเงินค่าน้ำ ผักก็ต้องซื้อกิน คือหากินแบบแต่ก่อนไม่ได้ แล้ว

สมหมาย เมื่อก่อนเรากินน้ำฝนกันนะ กินมายี่สิบสามสิบปีก็ไม่เห็นจะเป็นอะไร ตอนนี้พอมี สนามบินเครื่องบินขึ้นมีละอองน้ำมัน ก็ไม่กล้ากินน้ำฝนอีกแล้ว ต้องหันมาซื้อน้ำ กินและใช้น้ำประปาแทนแล้ว

สมปอง ก่อนที่จะมีสนามบิน ในเรื่องน้ำกินน้ำใช้หรือน้ำอาบก็ไม่ต้องซื้อ เดียวนี้น้ำกินยัง ต้องซื้อแล้ว อะไรก็เป็นเงินไปหมด และเงินเข้ามาน้อยไม่พอจ่าย

ผู้ถาม แล้วของพีละ เชิญครับ

สมศรี ฉันว่าเดือดร้อนกันเยอะนะ พวกใกล้สนามบินทั้งหลายนี้แหละ ตอนสมัยหนุ่มๆ เคยจับกบตอนฝนตกนะ เมื่อก่อนกบชุมมาก ตอนนี้นั้นหนีเข้าไปอยู่ในรั้ว สนามบินกันหมดแล้ว

สมหมาย กบมันรู้ว่าปลอดภัยนะสิ (หัวเราะกันหมดทุกคน) เขตหวงห้ามนะ

สมศรี แล้วทีกลับทำไมเขาไม่ห้ามละ อีกร้อยละ เมื่อก่อนมีต้นไม้อะไร ก็ที่ของสนามบินมี เป็นหมื่นๆ ไร่ คนคิดดูแล้วกัน พวกชาวบ้านเคยหาปลา หากินกันอย่างชาวบ้านๆ แต่เดี๋ยวนี้มันหากินไม่ได้แล้ว จะเข้าไปในไร่เขาก็ไม่ได้

ผู้ถาม เขากันไร่รอบเลยหรือเปล่า

สมศรี มันเหมือนเป็นเมืองของเขาเลย เขาไม่เคยมาอยู่กับเรา เขาไม่มาสนใจพวกฉัน หรือ เครื่องบินมันขึ้น-ลงทางไหนแล้ว ก็ น้ำมันที่มันเหลือจากไอพ่น ก็พุ่ง กระจายไปทั่ว

ผู้ถาม เราเคยร้องเรียนเขาไหม

สมบัติ พวกผมร้องเรียน จนไม่รู้จะร้องยังไงแล้ว เขายังไม่เคยลงมาดูเลย ส่งแต่จดหมาย นานฟ้าอะไรมาให้ก็ไม่รู้

ผู้ถาม เขาชี้แจงมากในจดหมายใช่ไหม

สมบัติ ไม่ใช่หรือ คนละเรื่องเลย ไปเอารูปถ่ายกิจกรรมอะไรมาก็ไม่รู้ เอามาลงให้ดู แต่ ไม่ใช่ความเดือดร้อนของเรา เขาก็มีกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไปแจกน้ำดื่มกับ โรงเรียน กับชุมชน แล้วก็ถ่ายรูปส่งมาให้ดู ในจดหมายนั้นแหละ

ผู้ถาม มันไม่เกี่ยวกับเรื่องที่เราเดือดร้อนเลยใช่ไหมครับ

สมบัติ ไม่เกี่ยวเลย

ผู้ถาม แล้วมีอะไรอีกไหมครับ

สมบัติ ช่วงก่อนสร้างจะมีฝุ่นเต็มไปหมด ผมต้องขอร้องให้เอารถน้ำมาฉีดพ่น กันฝุ่นฟุ้ง ต้องทำตารางรดน้ำกันเลย ไม่งั้นชาวบ้านเดือดร้อนกันมากๆ

ผู้ถาม เป็นเพราะไม่มีต้นไม้บังฝุ่นหรือเปล่า

สมบัติ จะมีได้อย่างไร เขาเอารถไถไปหมด คลองเขาก็ดินถมเต็ม ไม่มีสภาพ เป็นคลองเหลืออยู่เลย ยิ่งตอนนั้น โถมดินใหม่ๆ รถดินวิ่งกันทั้งคืน ฝุ่นเต็มไปหมด พอตอนเช้าตื่นลงมาดูบ้าน บ้านเป็นสีแดงก็แล้วกัน ไปไม้ก็แดง

ผู้ถาม ทั้งหมดนี้มันเป็นผลมาจากการสร้างสนามบินใช่ไหมครับ

สมศรี ไม่น่าถาม ใช่สิคะ ธรรมชาติเดิมๆ หายไปหมด

ผู้ถาม แล้วมีอะไรเพิ่มเติมอีกไหมครับ มันเปลี่ยนไปในทางที่ดีบ้างไหม

สมบัติ ยังไม่เห็นมีเลยนะ

ผู้ถาม คงไม่ใช่มังครับ (หัวเราะเช่นกัน) เอาแบบที่เขาพัฒนาให้เราหรือเป็นผลมาจากการสร้างสนามบินนะครับ

สมหมาย ผมก็อยากให้มีนะ แต่ไม่มี ขอตัวเครื่องบินฟรีเขาจะให้หรือเปล่ายังไม่รู้เลย

ผู้ถาม เรื่องอื่นๆ มีไหมครับ ถ้านี้ก็ไม่ออกผมจะขอถามในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการสร้างสนามบินสุวรรณภูมินะครับ เริ่มจากการดำเนินชีวิตนะครับว่าเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ในเรื่องของอาหารการกินละครับ มีผลกระทบไหม เริ่มจากพี่สมหมาย)

สมหมาย จะเอาแบบไหนละ

ผู้ถาม ก็อย่างเช่นเมื่อก่อนหากินแบบไหน กินอะไร แต่พอมีสนามบินที่อาจจะชอบกินอาหารแบบใหม่หรือหาอะไรมาทำตัดแปลงขึ้นมา ซื้อมา หรือตัดแปลงการปรุงอาหาร ซึ่งแตกต่างจากแต่ก่อน รวมถึงวิธีการกินด้วยนะครับ

สมหมาย ไม่มีนะ จะตัดแปลงอะไรที่ไหน ไม่มีอะไรจะให้ตัดแปลง ไม่มีผักปลาแล้ว

ผู้ถาม แล้วคิดว่าเป็นผลมาจากการสร้างสนามบินใหม่

สมปอง แต่ก่อนตอนเครื่องบินยังไม่ขึ้นนะ ผมปลูกมะม่วงไว้ พอถึงหน้ามันออกดอก มันก็ติดลูกดกมาก อันนี้เห็นเลย ได้กินตลอด ขายไม่ทันเลยก็แล้วกัน พอตอนนี้เครื่องบินขึ้น มะม่วงไม่มีลูก พอมันออกดอกก็หักหักดอกสีขาว มันก็จะกลายเป็นสีน้ำตาล แล้วก็แห้งเป็นสีดำ ไม่ติดลูกเลย เหลือบ้างก็ใช้ลูกที่มันอยู่ข้างในๆ ใบมันบังอยู่ ขนาดใบมันยังเป็นจุดดำๆ เลย แสดงว่ามันก็ตกลงมาเยอะเหมือนกัน

สมนึก มีละของน้ำมันเครื่องตกลงมาใส่ต้นไม้ใบไม้บินเต็มไปหมด

สมพร ตั้งแต่มีสนามบินธรรมชาติผิดไปเยอะแต่ก่อนกินน้ำฝน เดี่ยวนี้น้ำก็ซื้อกิน ผักก็ต้องซื้อกิน หากินแบบแต่ก่อนไม่ได้แล้ว

สมนึก ตอนนี้เรื่องอาหารการกินตามธรรมชาติมันหายากแล้ว ที่ทางก็ไม่มีเหมือนแต่ก่อน โคนเวนคืนไปหมด แต่ก่อนหาปลาได้ก็ทำเป็นอาหารกินกัน เหลือกก็เก็บไว้กินไม่ต้องซื้อ ไม่ต้องหา

สมพร เมื่อพอมีสนามบินเกิดขึ้น สิ่งที่เคยทำมาหากินได้ เดี่ยวนี้ก็ทำอะไรไม่ได้เลย ไม่เหมือนก่อน จะอาบน้ำในคลองก็ไม่ได้ ก็ต้องใช้น้ำประปาอาบแทน เสียเงินค่าน้ำ

สมศรี ตอนนี้ไม่เหมือนเมื่อก่อนนี้ พอหาทุ่งหาปลาได้ ก็เอามาไว้กิน ตอนนี้มันหายากเต็มทีธรรมชาติมันเปลี่ยนไปหมดแล้ว

สมบัติ แต่ก่อนอาหารการกินหาง่ายกว่านี้เยอะมีผักอะไรที่ขึ้นอยู่ริมบ่อเลี้ยงปลาในนา ก็เก็บกินได้ เดี่ยวนี้ไม่มีที่ให้เก็บกินแล้ว หมดที่เก็บแล้ว

ผู้ถาม คือ ไม่มีที่จะปลูกหรือครับ

สมบัติ ไม่มีที่จะปลูกอะไรแล้ว ธรรมชาติมันเปลี่ยนไปหมด เขาลมที่ที่เคยเป็นท้องนาเป็น บ่อปลาเป็นสวนเป็นคลองเพื่อทำสนามบินหมดเลย เราอยากจะทำเกษตรเก็บกิน เหมือนก่อนมันก็ทำไม่ได้แล้วมันไม่มีที่ดิน พื้นดินตอนนี้มันเป็นคอนกรีตทั้งนั้น ไม่รู้จะไปปลูกพืชผักได้ตรงไหน จะหาผักหาหญ้ามาทำอาหารกินยากแล้ว

ผู้ถาม แล้วในการทำอาชีพละครับ อาชีพเดิมเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้างครับ เชิญที่ครับ

สมปอง ผมก็ทำมาตั้งแต่เด็ก ๆ

สมนึก อาชีพแต่ก่อนนี้ทำนา เลี้ยงปลา ทำเกษตร เก็บผักบุ้งขาย

สมศรี ทำบ่อปลาสด

สมบัติ เมื่อก่อนแถวนี้ทำนากันทั้งนั้นแหละผมก็ทำนาเหมือนกัน

สมหมาย ผมทำเกษตรมาตั้งแต่แรกแล้ว ตอนนี้ก็ยังเก็บผักขาย

สมพร พ่อแม่ทำสวนทำนาเราเป็นลูกก็ช่วยเขาทำสวนทำนา

ผู้ถาม ก็เปลี่ยนอาชีพ แต่หลายอาชีพนะ

สมนึก จะว่าอย่างนั้นก็ได้ ตอนโดนเวนคืน เราทำนาเลี้ยงปลา ตอนนี้ไม่มีนา ไม่ได้เลี้ยง ปลา ก็เลยมาขับรถมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ที่ขายของเพราะว่าแฟนอยากขาย ขายของ เล็กๆ น้อยๆ ไม่ได้มากอะไร

ผู้ถาม เดิมทำสวนทำนากันนะครับ แสดงว่าการสร้างสนามบินมีผลกระทบต่ออาชีพเดิม นะ แล้วเปลี่ยนไปทำอะไรครับ

สมพร เลิกทำนาก็มาทำงานโรงงาน แต่ตอนนี้ออกแล้วไม่ได้ทำแล้ว เพราะถูกเลิกจ้าง

สมศรี ปัจจุบันทำงานรับจ้าง

สมปอง ตอนนี้อย่างมาทำงานบริษัท เลิกงานพอมีเวลาก็มาขับรถรับจ้าง

สมนึก ขับรถมอเตอร์ไซค์รับจ้าง เก็บผักขายบ้าง ที่บ้านก็ขายของ

สมบัติ เปลี่ยนอาชีพมาขับรถรับจ้างทั่วไป

สมหมาย อาชีพรับจ้าง

ผู้ถาม ก็เปลี่ยนกันหมดเลยหรือครับ ในเรื่องของอาชีพการทำงาน แล้วรายได้จากการ ทำงานมากน้อยกว่ากันอย่างไร อาชีพเดิมกับอาชีพปัจจุบันะครับ

สมหมาย เมื่อก่อนทำนา เลี้ยงปลาถึงหน้าขายทีหนึ่งก็ได้เงินเป็นก้อนนะรายได้ดี

สมบัติ ช่วงที่ผมทำนามีเงินเก็บ แต่เดี๋ยวนี้ขับรถมีรายได้เป็นวัน มันเป็นเบี้ยหัวแตก ได้มาก็ใช้หมด เก็บไม่อยู่

ผู้ถาม ก็รายได้ดีนะครับอย่างนั้น

- สมศรี เลี้ยงปลา ขายผลไม้ ขายมะม่วงก็รายได้ดี คนมาติดต่อซื้อกันเยอะขายไม่ทันเลย
แหละ แต่ตอนนี้ไม่มีอะไรจะให้ขายแล้ว รายได้น้อยลงกว่าเก่า
- สมปอง ผมเลี้ยงปลา พอทำนาหมดหน้าทำนาแล้วสิ้นปีก็ออกรถได้ มีเงินเป็นก้อน รายได้
ตอนนี้ผมว่าน้อยลงกว่าทำนา ทำนาขายข้าวที่หนึ่ง ก็ได้เยอะ ริมบ่อปลาก็ปลูก
มะม่วง ขายที่ก็ได้เยอะมากๆ
- ผู้ถาม แล้วของพี่คิดว่าอย่างไรหนคิดด้วยกัน
- สมนึก ตอนที่ยังไม่โดนเวนคืนมีที่ทำนาถึงหน้าเกี่ยวข้าว ก็ขายข้าวที่หนึ่งก็ได้เป็นแสน
นะ เงินแต่ก่อนนั้นก็มากอยู่ ขายผลไม้ ขายผัก ก็ได้เงิน สมัยก่อนแทบจะไม่ได้ใช้
สตางค์เลย
- สมพร ทำสวนทำนามันก็มีรายได้ประจำปี เทียบแล้วคิดว่าตอนนี้เพราะไม่มีงานทำอยู่
บ้านทำงานบ้านอย่างเดียว
- ผู้ถาม ในเรื่องการทำงานมีท่านใดจะแสดงความคิดเห็นเพิ่มบ้างไหมครับ แล้วเรื่องของ
การเดินทาง สัจจรในชุมชนละครับเป็นอย่างไรบ้าง เช่น สะดวกดีไหม ใช้เวลา
น้อยลงไหมหรือมีถนนเพิ่มมีรถบริการมากขึ้นหรือเปล่า ครับ
- สมพร ปัจจุบันการเดินทางก็สะดวกสบายขึ้น อบต. เขาทำถนนใหม่ดีกว่าเดิมเยอะเลย
ส่วนถนนที่วิ่งไปในเขาสนามบินนั้น เขาก็ไม่ได้ให้ชาวบ้านทั่วไปเข้าไปใช้ได้
ตามปกตินะ มีรั้วกันบริเวณสนามบินทั้งหมด ถ้าวิ่งเข้าไปก็ตรงไปสนามบิน
อย่างเดียว
- สมนึก ถนนตรงหน้าบ้านเพิ่งสร้างเสร็จจบ อบต. เหมือนกันตอนนี้ถนนหนทางเข้าถึงบ้าน
แล้วเราก็ดีใจ เวลาเราเจ็บป่วยจะได้เอารถมารับถึงที่ ไม่ต้องเดินไกล
- ผู้ถาม เห็นก็สะดวกดีมีทางเข้าหมู่บ้านใช่ไหมครับ
- สมบัติ มีถนนอีกเส้นที่ทาง อบจ. เขามาสร้างเอาไว้ให้เส้นตรงวัดกึ่งมันก็มีทางไป
สนามบินอีกทาง วิ่งตรงไปทางลาดกระบัง ทางมินบุรีแล้วก็ขึ้นสะพานสูง
วนกลับมาเข้าสนามบินได้ ถนนเส้นนั้นประชาชนทั่วไปใช้ได้
- ผู้ถาม สนามบินมาสร้างให้หรือครับ
- สมหมาย ถนนทางเดินที่ชาวบ้านใช้ก็จบ อบต. สร้าง ไม่ว่าจะป็นทั้งถนนรถหรือทางเดินเท้า
ที่เข้ามาในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ก็จบท้องถิ่นทั้งนั้นแหละ ไม่เห็นมีงบของทาง
สนามบินมาช่วยเหลือเราเลย
- สมปอง ทางในหมู่บ้านเมื่อก่อนตรงบริเวณที่เป็นเขตสนามบินนั้นเคยเป็นทางสัญจรของ
พวกเรามาก่อน พวกเรานะเดินออกจากบ้านก็ข้ามสะพานข้ามคลองทေး ข้ามไปก็

เป็นถนนรถ แต่ก่อนรถวิ่งได้นะ รถมาจอดบริเวณนี้ได้ พอเขาถมที่สร้างสนามบิน เขาก็ปิดไม่ให้ใช้เลย ทีนี้รถเข้าออกไม่ได้เลย ขนาดทางเดินเท้าเล็กๆก็ยังไม่มียเลย ที่ดินตรงนี้ก็กลายเป็นที่ตาบอดไปเลย

สมนึก ทางเข้าสนามบินเขายกเป็นถนนสูง พอวิ่งไปแล้วก็ต้องตรงเขาไปสนามบินได้ อย่างเดียวให้พวกที่จะไปสนามบินใช้เท่านั้น ทางมันไม่ได้ลงมาที่หมู่บ้านเลย

สมบัติ เขามีถนนเป็นทางวิ่งส่วนตัวไม่ออกมาวิ่งร่วมกับเรา ไม่อยากให้เราไปยุ่งกับเขา สนามบินไม่ได้ช่วยสร้างถนนให้เราใช้เลยไม่ได้ทำให้บ้านเราเจริญเลย

ผู้ถาม เขาไม่มีส่วนช่วยเราเลยหรือ มีท่านใดคิดว่าสนามบินมีส่วนช่วยทำให้เกิดการพัฒนาในเรื่องของการเดินทางบ้างไหมครับ จั๊กก็มาถึงในเรื่องการประพฤติปฏิบัติตามศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม ละครับมีการเปลี่ยนแปลงบ้างไหมครับ เริ่มจากพี่สมพร

สมพร ยังช่วยงานกันคืออยู่ มีงานวัดงานบุญพวกเราก็ไปช่วยกัน

สมบัติ ทุกอย่างยังเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

สมนึก ทุกคนก็ยังรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีกันคืออยู่นะ

สมปอง ประเพณีวัฒนธรรมก็ไม่มีอะไรลดน้อยลง ทุกอย่างยังปกติ ชาวบ้านที่นี้นับถือศาสนาพุทธทั้งนั้น สนามบินมันจะมาเปลี่ยนแปลงพวกเราได้อย่างไร

สมหมาย การสร้างสนามบินไม่มีผลในเรื่องของศาสนาหรอก ไม่มีใครเปลี่ยนไปนะ วันพระก็ไปทำบุญที่วัดตามปกติไม่ขาด ขนบธรรมเนียมเดิมนั้น เราก็ยังคงรักษากันอยู่นะ เราเจอผู้หลักผู้ใหญ่เราก็พูดคุยกับเขาเป็นปกติอยู่แล้ว เจอกันก็ทักทายกันตามไถ่กันเหมือนเดิม

สมศรี วันสงกรานต์ เด็กๆ นัดรวมตัวกัน แล้วก็ออกไปเล่นสงกรานต์ตามถนนและในวัดก็จัดงาน

ผู้ถาม แสดงว่ายังคงยึดถือปฏิบัติกันเหมือนเดิมใช่ไหมครับ

สมศรี ฉันทาก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไร พวกเราก็ยังยึดถือและทำตามกัน ประเพณีที่มีอยู่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องศาสนา วัฒนธรรม สิ่งเหล่านี้ไม่เปลี่ยนหรอกค่ะ

ผู้ถาม แสดงว่า เรื่องขนบธรรมเนียมก็ไม่เปลี่ยนใช่ไหม

สมศรี ไม่เปลี่ยน

ผู้ถาม ใครทำบุญน้อยลงไหม ไปเยี่ยมผู้หลักผู้ใหญ่บ้านไหม

สมบัติ พวกเราก็พูดคุยกับผู้ใหญ่เป็นปกติอยู่แล้ว เจอกันก็ทักทายกันเหมือนเดิม วันพระก็ไปทำบุญที่วัดตามปกติ

ผู้ถาม ก็คือในเรื่องของศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปเลยใช่ไหมครับ ยังคงรักษาและปฏิบัติกันเหมือนเดิมใช่ไหมครับ

สมบัติ ใช่ครับ

ผู้ถาม ในเรื่องการปฏิบัติตามอุดมคติ ความคิด ความเชื่อเดิมล่ะครับ

สมหมาย พวกอุดมคตินั้นคิดว่ามีกันทุกคน ส่วนตัวแล้วคงไม่เปลี่ยนหรอก

สมปอง เรื่องความเชื่อ ไม่ได้ทำให้พวกเราเปลี่ยนไป

สมนึก ยังไม่เปลี่ยน

สมพร สนามบินยังไม่มีแรงดึงดูดอะไรจะทำให้เราเปลี่ยนไปคิดอย่างอื่นที่แปลกไปกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่มีนะ

สมศรี มันก็เปลี่ยนกันยากนะ ความคิดความเชื่อเราก็มีกันมานานแล้วนะ คิดไม่ออกว่ามันจะเปลี่ยนไปได้อย่างไร

สมบัติ ความเชื่อ ความคิดยังเหมือนเดิมอยู่

ผู้ถาม ไม่เปลี่ยนกันเลยนะครับข้อสุดท้ายในด้านนี้ คือ เรื่องของภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างไหม ยังคงรักษาและปฏิบัติกันอยู่หรือเปล่า เริ่มที่พี่สมนึก

สมนึก มันจะศูนย์หายไปไหนเครื่องมือเครื่องใช้ เกือบทุกอย่างที่เห็นในหมู่บ้านเป็นภูมิปัญญาของพวกเราทั้งนั้น

สมพร ไม่คิดว่าภูมิปัญญามันจะหายไปจากพวกเรา ไม่กวาดบ้านที่ทำจากทางมะพร้าว ปัจจุบันเราก็ยังใช้อยู่

สมศรี ภูมิปัญญานะคิดว่าเราใช้อยู่ทุกวันไม่มีเปลี่ยนนะ

สมบัติ ก็ไม่เปลี่ยนนะ ยังถักสวิงใช้ เวลาจะใช้ก็เอาไปข้อมน้ำตะโก จะได้ทันๆ

ผู้ถาม ครับ

สมหมาย เราชาวสวนชานาก็ต้องมีเครื่องมือหากินแบบชาวบ้านๆ ทำกันเองเกือบทั้งนั้น

สมปอง ที่บ้านบางทีก็ถักแห ถักอวน เอาไว้หาปลา จะไปหาซื้อก็ยาก ถักไว้ใช้เองดีกว่า จะเอาแบบไหนก็ได้ตามใจเรา

ผู้ถาม สรุปว่า ด้านภูมิปัญญา ก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงนะครับ มีท่านใดจะเพิ่มเติมข้อมูลหรือไม่ ถ้าไม่มีฉันขอเข้าเรื่องความเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ชีวิต ความเป็นอยู่ของท่านเปลี่ยนไปในด้านความสุขภาพ เริ่มที่พี่สมนึก

สมนึก ยังแข็งแรงที่อยู่ร่างกายยังไม่มีอะไรเปลี่ยน ยังไม่เจ็บไม่ป่วย

สมหมาย ร่างกายตอนนี้ยังไม่มีอาการอะไร ที่บ่งบอกว่าเจ็บป่วย

สมพร คุยกันไม่ค่อยได้สิน ต้องพูดเสียงดังๆ ถึงจะรู้เรื่อง

ผู้ถาม ของที่ไม่ค่อยได้ยินนะ เสียงมันดังขนาดนั้นเลยหรือ อย่างนั้นก็ดังพอสมควรเลยสิ แล้วมันเป็นเยอะไหมครับ

สมศรี เสียงเครื่องบินที่ขึ้นลงนั้นดังจนทำให้ฟังอะไรไม่ค่อยได้ยิน ตอนนี้หูไม่ค่อยดีเท่าไร ยังมีละอองน้ำมันที่ฟุ้งกระจายไปทั่วอาจจะทำให้เป็นภูมิแพ้หรือโรคทางเดินหายใจได้ง่ายนะ

สมบัติ มีแต่หูละนะที่ไม่ค่อยได้ยิน เวลาพูดเวลาคุยกันมันไม่ค่อยได้ยินต้องถามซ้ำว่าพูดอะไรเหมือนกัน

สมปอง ถ้าไม่มีการป้องกันในเรื่องของเสียงของเครื่องบินที่ทำให้ชาวบ้านได้รับผลกระทบแล้วนะ ผมว่าอนาคตมันต้องมีการเปลี่ยนแปลงอีกแน่นอนเลย ผมว่าเราอาจจะหูตึง หายใจติดขัดด้วย เพราะผมวันเครื่องบินทุกวัน อาจจะทำให้เป็นโรคปอดอีก

ผู้ถาม แสดงว่าตอนนี้ยังไม่ตั้งไข่ใหม่

สมหมาย ยังไม่ถึง แต่คิดว่าในอนาคตต้องเป็นแน่ๆ อะไรสักอย่างนึง ผมมั่นใจ

ผู้ถาม แล้วในเรื่องความสุขใจล่ะครับ

สมศรี เสียงของเครื่องบินก็ทำให้อารมณ์เสียบ้าง หงุดหงิดบ่อย หงุดหงิดง่าย อารมณ์เสียเลยเสียงดังมากๆ น่ารำคาญ

สมบัติ เรื่องเสียงเรื่องเดียว มันก็ทำให้เราเป็นไปได้หลายอย่างแล้ว ตรงนี้มันเสี้ยนเสียงด้วย 30-40 นะ

สมหมาย ส่วนใหญ่ก็จะมีเรื่องเสียงดังรบกวนยิ่งตอนเครื่องบินขึ้น ดูทีวีไม่รู้เรื่อง จะฟังเสียงก็ไม่ค่อยได้ยิน ต้องเปิดเสียงดัง ไม่งั้นฟังไม่รู้เรื่อง

ผู้ถาม ส่วนใหญ่ก็จะรำคาญกับเสียงเครื่องบิน แล้วอย่างอื่นมีบ้างไหม

สมปอง ชาวบ้านต้องทนกับเสียงดัง กับอากาศ และอื่นๆอีกหลายอย่างที่จะมีผลกระทบตามมา บอกว่าไม่มีผลกระทบคงไม่ได้หรอก เพราะตอนนี้มันก็กระทบมากอยู่แล้วก็อารมณ์เสียประจำ ก็มันนอนไม่หลับ

สมนึก ที่บ้านอุตสาหกรรมเสียเงินติดจานดาวเทียมคิดว่าน่าจะชดค่าปกติ แต่แล้วก็ดูไม่ได้ก็รู้อย่างนี้ไม่คิดตั้งให้เสียเงินฟรีหรอก

ผู้ถาม แล้วมีอะไรอีกไหมที่ทำให้อารมณ์เปลี่ยนไป

สมปอง บางครั้ง ก็มีรำคาญบ้าง ตอนเครื่องบินขึ้น ดูทีวีไม่ได้เลยมันไม่มีตัว ขาดๆ หายๆ

สมพร เรื่องเสียงของเครื่องบินก็ทำให้เราอารมณ์เสียและเบื่อได้เหมือนกัน

สมหมาย ก็หงุดหงิด ใหม่ๆ นอนกันไม่ได้เลย อารมณ์เสียประจำ ก็มันนอนไม่หลับนะ

สมบัติ ก็เพิ่งจะมาเป็นตอนนี่เครื่องบินขึ้น-ลง นี่แหละ ตอนเปิดใช้สนามบินใหม่ๆ
ทรมาณมาก

สมศรี ก็มีอารมณ์หงุดหงิดบ้าง คล้ายๆ กัน มันได้รับบางสิ่งที่เหมือนๆ กัน เสียงดังเป็น
ปัญหามาก

สมบัติ เสียงดังไม่ค่อยมีสมาธิ เวลาอ่านหนังสือหนังสือหาที่อ่านไม่ค่อยรู้เรื่องมันหงุดหงิด
นะ

ผู้ถาม เป็นมานานหรือยัง หรือเพิ่งจะมาเป็นตอนที่เครื่องบินขึ้น-ลง

สมพร ใช่ ในที่นี้ก็คงเป็นเหมือนกันหมด

ผู้ถาม แล้วท่านไหนมีอะไรที่ทำให้อารมณ์เปลี่ยนแปลง มีบ้างไหม ในเรื่องของการศึกษา
ในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงบ้างไหม

สมปอง เขาจะมาส่งเสริมอะไรเรื่องความรู้ เรื่องการศึกษาในชุมชน เขาก็อยู่ของเขา อยู่คน
ละฝั่งกัน ไม่มารู้ว่ามันเกิดอะไรขึ้น เขาคงคิดว่าไม่ใช่หน้าที่อะไรของเขา

ผู้ถาม มีศูนย์เรียนรู้ในชุมชน หรือมีความคิดว่าต้องให้บุตรหลาน ได้เรียนสูงๆ เพื่อที่จะ
ได้ทำงานในสนามบิน หรือรองรับความเจริญที่จะเกิดขึ้นจากสนามบิน

สมปอง ไม่มีละครับ ก็ปกติมีแต่ไหนก็แค่นั้น

สมนึก การศึกษาที่มีอยู่จะแย่ลงกว่าเก่า สนามบินไม่ได้มาส่งเสริมอะไรเกี่ยวกับเรื่องของการ
การศึกษาเลย

ผู้ถาม แล้วไม่คิดจะส่งลูกเรียนสูงๆ หรือ

สมนึก ไม่คิด เพราะเขาก็เรียนปกติของเขาอยู่แล้ว เรียนไปตามเกณฑ์ เขาอยากเรียนก็ส่ง
เขาเรียน เขาไม่อยากจะเรียนก็ปล่อยเขา

สมบัติ เด็กแถวนี้จะไปสอบแข่งกับใครเขาได้ ไม่มีได้เรียนโรงเรียนเก่งๆ หรือ

สมศรี เสียงที่ดังทำให้เด็กเรียนหนังสือไม่ค่อยรู้เรื่อง เรียนได้ไม่เหมือนเดิม

ผู้ถาม แล้วไม่มีการเรียนรู้สิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นเลยหรือ ไม่ได้มีการศึกษาตามอัชฌาศัยเกิดขึ้น
ในชุมชนบ้างหรือครับ

สมบัติ ไม่เห็นจะมีอะไรเกิดขึ้นเลย

สมหมาย โรงเรียนลาดกระบังอยู่ใกล้รันเวย์ อยู่ใกล้แนวเส้นเสียงมาก ก็ไม่ได้รับการ
ช่วยเหลือ เขาน่าจะมาช่วยปรับปรุงโรงเรียนให้กันเสียงของเครื่องบินได้นะ เพราะ
เขาเป็นต้นเหตุแห่งเสียงเลยนะ วันๆ เครื่องบินมันขึ้นกันหลายเที่ยวเหลือเกิน

ผู้ถาม แล้วของพี่สมพรล่ะครับ คิดว่าอย่างไร

สมพร โรงเรียนในแถบนี้โดนปัญหาเรื่องเสียงกันหมด ไม่เห็นเขาจะช่วยเหลืออะไรเลย ทั้งที่ได้รับความเดือดร้อน โดยตรงจากเสียงของเครื่องบิน ที่ขึ้นมาจากสนามบิน

ผู้ถาม ทางสนามบินไม่ได้ทำอะไร ที่จะช่วยบรรเทาแก่นักเรียนข้างเลยหรือ มีการแจกทุนการศึกษาไหม

สมศรี ไม่มีเลย ไม่ช่วยอะไรเลย ทุนมีแต่ของสมาชิกอบต. กับของนายก อันนี้ได้แน่ๆ

ผู้ถาม อื่นๆ มีอีกไหม แล้วในเรื่องการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ มีบ้างไหม เปลี่ยนแปลงไหม

สมนึก ไม่เห็นมีเหมือนกัน ที่มีอยู่ก็มีแต่เก่าๆ

สมพร ยังไม่เห็นมีอะไรแปลกใหม่ นะ

สมศรี ไม่มีเปลี่ยนแปลงในเรื่องเทคโนโลยี

ผู้ถาม ก็อุปกรณ์เครื่องใช้ ที่อำนวยความสะดวกทั้งหลาย หรืออุปกรณ์สื่อสาร อะไรพวกนั้นล่ะครับ

สมศรี พวกเราบางบ้านเขาก็มีกันอยู่แล้ว ก็ไม่เห็นจะมีอะไรใหม่ๆ เข้ามาให้เราเลย

ผู้ถาม มีสนามบินใกล้ๆ บ้าน แล้วไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงเลยหรือครับ

สมบัติ ไม่มีนะเทคโนโลยีใหม่ ไม่เห็นใครจะซื้อหรือมีอะไรเลย ถ้ามีป่านนี้คุยกันทั่วหมู่บ้านแล้ว

สมหมาย ที่ใช้ยูทูปไม่น่าจะใหม่หรือทันสมัยอะไรนักหรอก

ผู้ถาม แล้วของพี่ละ มีเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้บ้างไหม

สมปอง ก็ไม่เห็นมีนะ ไม่เห็นมีอะไรเลย สนามบินมีแต่จะทำให้เครื่องใช้เทคโนโลยีของเราพังเร็วขึ้นนะสิ ที่บ้านติดทิววิชั่น บางครั้งยังดูไม่ได้เลย มีคลื่นรบกวนตลอดตอนเครื่องบินขึ้น

ผู้ถาม ข้อสุดท้ายครับ เรื่องระบบสาธารณสุขโลก ทว่าถึงหรือไม่ ดีขึ้นมากน้อยขนาดไหน เปลี่ยนแปลงไปมากน้อยขนาดไหน

สมศรี โครงการต่างๆก็ได้พวกอบต.เขามาช่วยเหลือให้ ส่วนมากเราขาดเหลืออะไรก็จะร้องขอเขาไปเขาก็มาทำให้

ผู้ถาม การที่มีสนามบินสุวรรณภูมิ ไม่ได้ทำให้ระบบสาธารณสุขโลกดีขึ้นเลยหรือครับ เช่น มีน้ำไหล ไฟสว่าง อะไรทำนองนี้

สมบัติ ไม่ต้องมีสนามบินเราก็ต้องใช้น้ำอยู่แล้ว

สมนึก ไฟส่องสว่างนะมันอยู่บริเวณรั้วของเขาแค่นั้น แสงสว่างยังไม่ข้ามคลองเลย ทุกอย่างเขาใช้เฉพาะของเขาไม่ออกนอกรั้วมา ไม่มีมาให้ชาวบ้านใช้หรอก

สมศรี ถนนที่เข้าสนามบินเขาก็ไม่ได้ให้ชาวบ้านทั่วไปใช้ได้ตามปกติ

สมหมาย สนามบินจะมาช่วยเหลืออะไรพวกเราไม่เห็นมีเลยมีแต่ทางอบต.ที่มาดูแลเราพวก
เราไม่มีน้ำใช้เราก็ขอให้เขาขยายแนวเขตน้ำประปาเข้ามาใช้ เราก็ขอให้สมาชิก
อบต.เขามาดำเนินการให้ เขาเป็นตัวแทนเรา เขาก็มาบริการให้

สมปอง ไฟฟ้าตามถนนทางเดินเข้าบ้านนี้อบต.หมู่สาม เขาก็สำรวจแล้วก็ทำโครงการมาให้
ทางเดินเข้าหมู่บ้าน สะพานเชื่อมกันระหว่างหมู่ก็เป็นงบของท้องถิ่นเหมือนกัน

สมพร สนามบินไม่ได้มาทำให้ ส่วนน้ำก็ไหลไฟสว่างของเราพอได้อยู่แล้ว

สมหมาย ผมก็ขออนายกเขาอีกที ขอขยายระบบน้ำประปา ให้ได้ใช้ทั่วตำบลละครับ

สมศรี ไฟฟ้าก็ด้วย ขยายแนวเขตใหม่ทั้งหมด

ผู้ถาม แสดงว่าก็ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง อันเป็นผลมาจากการสร้างสนามบินเลยใช่ไหม
ครับ

สมศรี เปลี่ยนแปลงค่ะ แต่เปลี่ยนไปในทางที่แย่มากกว่า กับชาวบ้านนะ

ผู้ถาม มีท่านใดขอเพิ่มเติมการให้ข้อมูลบ้างไหม เรื่องอื่นๆ ก็ได้้นะครับ ถ้าไม่มีผม
ขอขอบคุณผู้เข้าร่วมสนทนาทุกท่านที่สละเวลามาให้ข้อมูล ผมมีของที่ระลึกจะ
มอบให้ทุกท่าน และถ้ามีข้อมูลบางข้อมูลที่มันอาจจะไม่ครบ ผมอาจจะต้องของ
รบกวนพบท่านอีก และขอขอบคุณสถานที่ด้วย ขอขอบคุณพี่ๆ สมาชิก อบต. ที่ช่วย
อำนวยความสะดวก ขอขอบคุณครับ

การสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 2 (หมู่ 2)

- ผู้ถาม** ขอแนะนำตัวก่อนครับ ผมชื่อ นายพงษ์วรรณ สุขโกศา กำลังศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มาทำวิจัยส่งอาจารย์ ผมมาทำวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการสร้างสนามบินสุวรรณภูมิที่มีต่อวิถีชีวิตของประชาชน และมีน้องๆ ที่ทีมงานของผมอีก 3 คน ที่มาช่วยผมทำงานเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ผมขอแนะนำคนแรกก่อน พี่ชายมือที่จกอยู่ชื่อน้องผึ้ง ข้างขวามือผมชื่อน้องตุ๊ก และที่ยืนถ่ายรูปอยู่ชื่อน้องหน้อย ทีนี้ผมจะขอลามคำถามพวกป้าๆ และพี่ๆ และขออนุญาตอัดเทป เพราะหลายคนเดี๋ยวผมไปเขียนไม่ถูกและก็ขออนุญาตถ่ายภาพแต่ภาพไม่ได้เอาไปลงในงานวิจัย คือไม่มีผลกระทบใดๆ ก็คือแค่สัมภาษณ์เอาข้อมูลเฉยๆ
- คนที่ 5** เอาข้อมูลไปทำอะไร
- ผู้ถาม** ทำงานส่งอาจารย์ครับ คือผมเรียนปริญญาโทอยู่ ต้องขออนุญาตให้แนะนำตัวก่อนนะครับ คุณน้ำชื่ออะไรครับ
- คนที่ 1** ชื่อสมชาย(นามสมมุติ)
- ผู้ถาม** ชื่ออะไรนะครับ สมชายนะ อายุเท่าไรครับ
- สมชาย** อายุ 69 ปี
- ผู้ถาม** ท่านต่อไปครับ
- คนที่ 2** มาลัย(นามสมมุติ)
- ผู้ถาม** มาลัย นะครับ แล้วอายุละครับ
- มาลัย** 71 ปีแล้ว
- ผู้ถาม** แล้วพี่ละครับ
- คนที่ 3** แม้น(นามสมมุติ) 42 ค่ะ
- ผู้ถาม** แม้น อายุ 42 ปี แล้วน้ำละครับ
- คนที่ 4** มณี(นามสมมุติ)
- ผู้ถาม** มณี
- มณี** ไข่จ๊ะ
- ผู้ถาม** มณี นะ แล้วของน้ำละครับ
- คนที่ 5** มณฑา(นามสมมุติ) (เสียงเบา)
- ผู้จัด 1** ชื่ออะไรนะคะ
- คนที่ 5** มณฑา (เสียงดังขึ้น)

ผู้จัด 1 มณฑา

ผู้ถาม แล้วของน้ำ

คนที่ 6 ชื่อ มารวย(นามสมมุติ)

ผู้ถาม มารวย นะครับ แล้วของน้ำละครับ คนสุดท้าย

คนที่ 7 มาลี(นามสมมุติ) (เสียงเบา) 70 กว่าแล้วค่ะ

ผู้ถาม มานี นะครับ

มาลี มาลี ค่ะ 70 แล้ว

ผู้ถาม แล้วน้ำละบ้านอยู่ใกล้ไกลสนามบินขนาดไหน ช่วยเล่าให้ฟังหน่อยสิครับ

สมชาย พอข้ามถนนในหมู่บ้านไป เดินเลาะริมคลองสักร้อยวา ก็ถึงรั้วของเขาแล้ว

ผู้ถาม ก็ไม่ไกลนะ

สมชาย ไม่ไกล

ผู้ถาม ของน้ำละครับ

มณฑา ก็อยู่ละแวกเดียวกัน พอๆ กันแหละ เดินนิดเดียวก็ถึงแล้ว

แม่น เราอยู่ใกล้ของรันเวย์ทางขึ้น แต่เครื่องบินขึ้นตรงริมน้ำข้างในไม่ถึงรั้วหรอก เคย

มณี ถ้ามันวิ่งเลยมาทำไงอะ (หัวเราะ) สงสัยตกคลองก่อนนะ (หัวเราะ)

ผู้ถาม อ้อ! คือ อยู่ละแวกเดียวกันหมดเลยนะ

มาลัย ก็มาด้วยกันที่อยู่ด้วยกัน แถบๆ เดียวกัน

ผู้ถาม ครับ ก็แสดงว่าอยู่ไม่ไกลเท่าไรนะครับ ประมาณ 300 เมตรนะ แล้วมาอยู่ที่นี้

สมชาย นานหรือยังครับ

ผู้ถาม ย้ายมาอยู่ที่นี้เกือบ 12 ปีแล้ว

สมชาย 12 ปี แล้วนะครับ แล้วแต่ก่อนอยู่ที่ไหนครับ

ผู้ถาม แต่ก่อนอยู่ขอบสนามบิน

ผู้ถาม อยู่ข้างในหรืออยู่ขอบสนามบิน

สมชาย อยู่ขอบคลองทเวะ (เสียงเครื่องบินขึ้นดังพอประมาณ)

ผู้ถาม อ้อ! แล้วน้ำอยู่ที่ไหนครับ (เสียงเครื่องบินดัง)

มาลัย นี้อยู่ลาดกระบัง

ผู้ถาม ลาดกระบัง

แม่น ติดคลองลาดกระบัง

มาลัย ติดกับตรงคลองลาดกระบัง

มณฑา นี้ออกหมดแหละ ที่มานี้โดนหมดแหละ ดิดคตองลาดกระบ้งกันหมดแหละ
ผู้ถาม โดยเวนคีนมาหะรอ (เสียงเครื่องบินดังมาก) อ้อ! เขาเวนคีนนานหรือยัง
แม่น โดยเวนคีนมาหมดแหละ
สมชาย ไซ้โดนเวนคีนมา
ผู้ถาม เขาเวนคีนมานานแล้วไซ้ไหม แต่เพิ่งมาสร้าง แล้วก็มาเวนคีนอีกเที่ยวหนึ่งไซ้ไหม
ครับ
มณี เวนคีนบ่อ (บ่อปลา) ก็ประมาณ 12 ปี แหะ
มณฑา ก็ 12 ปี 13 ปี นะแหะ
สมชาย เวนคีนมา 30 กว่าปี นั้นแหะ พอเปลี่ยนรัฐบาลมาก็มาสร้างให้คนละแปดแสน
แปดแสนเรื่อย
มณฑา พอเขาไล่มาก็มาเลย
ผู้ถาม อ้อ! ตรงนี้เขาเรียกหมู่บ้านแปดแสนไซ้ปะครับ
สมชาย เอ้อ แปดแสนลี
มณฑา แปดแสนอยู่นั่น
แม่น มันมีหลายที่ ที่เขาเรียกกัน
สมชาย ตรงนี้เขาก็เรียกแปดแสน
มณฑา เขาเรียกแปดแสนที่ไหนกัน เขาเรียกชอย
สมชาย เออ ไม่รู้ แต่เขาเรียกชอยแปดแสนก็แล้วกัน
แม่น ชอยก้านนั้นนะแหะ ชอยแปดแสน
มณฑา หมู่บ้านอะไรนะ หมู่ 2 นะ
แม่น หมู่บ้านกฤษณา
มณฑา เออ หมู่บ้านกฤษณา
ผู้ถาม ก็คือแต่ละคนอยู่ที่นี่มากันไม่ต่ำกว่าสิบปี
มาลี 13 ปี 12 ปี
มาลัย 12 ปี
ผู้ถาม 12 ปีนะ
สมชาย 12 ปี ย่าง 13 ปีนี้
ผู้ถาม ก็ที่ย้ายมาจากตรงที่โดนเวนคีน
มารวย มาพร้อมๆ กันหมดแหละ
มณฑา ตรงโน้นไล่มา ก็มาตรงนี้

มารวย ไ่โล่มา ก็มาซื้อตรงนี้เลยแหละ

ผู้ถาม ถามความรู้สึกหน่อยครับ ชอบไหมที่มีสนามบินอยู่ใกล้ๆ แบบนี้

สมชาย ชอบเหมือนกัน แต่เสียงดังไปหน่อย

มารวย ชอบก็ชอบ แต่เสียงมันดังนะ เสียงดัง

สมชาย ดังหึ่งๆ ดังหึ่งๆ มาหึ่งๆ ไปหมด

มณฑา กลางวันไม่เท่าไร แต่กลางคืนเสียงมันดัง ตี 4 ตี 1 มันเอากันแล้ว

มารวย กลางคืนโทรทัศน์มันดูไม่ได้ เสียงดัง

มณฑา พอเสียงมันดังแล้ว ดูไม่ได้แล้ว

มาลี หูอย่างเงี้ย เรียกไม่ค่อยได้ยินแล้ว

มาลัย มันดังเหมือนกัน มันดังมากเหมือนกัน

แม่น กลางคืนมันนะดังมาก

มณฑา กลางคืนนะดังจริงๆ นะ ตอนกลางวันนานๆ จะดังแรงๆ สักที

ผู้ถาม แต่ก็ไม่ได้รับเกียอะไรสนามบินไซ้ไหม

สมชาย ไม้ ไม่รับเกียหรอก

มณฑา อยากจะขึ้นเหมือนกัน ขามันไม่ค่อยดี ไม้มีสตางค์ด้วย เอ้า! แต่ก็อยากนะ (หัวเราะดัง) มีสตางค์จะไปขึ้นแล้ว

แม่น คือเครื่องบินมันหนักนะ เป็นเครื่องบินบรรทุกสินค้า มันบินขึ้นอยู่ใกล้ๆ พอบินไป ไ่ไกลยังงี้ละ มันก็ดังงี้

มารวย เออ! มันดังตอนขึ้นนะ

แม่น มันไม่ชินนะ

ผู้ถาม คือชอบที่มันมาอยู่แถวบ้านเรา เพราะว่าเราจะได้เจริญ แต่ก็คือรำคาญที่มีเสียงดัง

แม่น เพราะว่าเราไม่เคย เด็กไม่เคยอยู่

มาลัย แบบกลางคืนนะ บางทีจี้หลังคาสังกะสีมันดัง (หัวเราะดังๆ)

มณฑา สังกะสีบู๊ๆ จำได้เลย (หัวเราะกันเสียงดัง) ตีหนึ่งไปแล้วละทีนี้เอาเลยละ (หัวเราะกัน)

มณี ก็มันเล่นเอาลำใหญ่ๆ มาเล่น (หัวเราะ)

ผู้ถาม แล้วสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติมันเปลี่ยนแปลงไปบ้างไหมครับ

มารวย อ้อ ยังไม่มีเปลี่ยน ยังไม่มีนะ ตอนนี้ยังไม่เปลี่ยน

ผู้ถาม แล้วอากาศที่หายใจเป็นอย่างไรบ้าง

แม่น มันก็ไม่ดีเหมือนก่อน แต่ก็ยังไม่มากเท่าไร

มารวย ผู้ยู่สวนไม้ได้หรือค ดันไม้ก็เยอะกว่านี้
มาลัย ที่นี้อากาศร้อนกว่า เพราะธรรมชาติมันน้อย มันไม่มีพื้นที่นะ เยกหน้าไปก็หลังคา
แล้วบ้านมันต่ำไม่โปร่ง ลมแรงกว่าก่อนกลัวหลังคาบ้านปลิวเหมือนกัน
สมชาย แถวนี้ก็ไม่เปลี่ยน ถ้าอยู่ในบ้านก็คงไม่เท่าไร มีแต่หุละนะที่ไม่ค่อยได้ยินนะ
ผู้ถาม มันเป็นผลมาจากอะไร จากเราแกเองหรือมีผลมาจากเครื่องบิน
สมชาย เวลาอายุมากขึ้นอาจจะมีบ้าง มันก็ละเล้ากันไป
ผู้ถาม ก็คือมีผลเรื่องของเสียง ทำให้ระบบทางหูไม่ค่อยดี
สมชาย หูอื้อ คือมันอื้อไปหมด เสียงดังมากๆ นำร่าคาญ
มาลี พุดค่อยๆ ได้เมื่อไหร่
ผู้ถาม ที่พุดยู่นี้มันดังปกติหรือเปล่า หรือว่ามัน
แม่น ก็ไม่รู้ก็ตั้งแต่มายู่ที่นี้ ก็ต้องตะโกนคุยกันแบบนี้
ผู้ถาม แต่ก่อนก็พุดกันปกติใช่ไหม แต่เดี๋ยวนีพุดกันแรงขึ้น
แม่น เมื่อก่อนอยู่ริมคลองมันเป็นบ้านที่ห่างๆกันไง ก็ต่างคนต่างยู่ นะ เป็นบ้านไม้ นะ
สมชาย ห่างกันไม่มากหรือค พุดธรรมดาก็ได้ยิน
มารวย บ้านไม้เป็นหลังๆ พายเรือยู่ในคลอง คุยกับคนยู่บนบกยังได้ยินเลย
แม่น แต่เดี๋ยวนีอยู่แบบติดๆกัน มันใกล้กันเกินไป แต่ใกล้กันกับพุดเสียงดังกว่ายู่ไกลๆ
ผู้ถาม เป็นกันทุกคนไหม
มาลัย ช่วงนี้แหละที่พุดกันดังนะ
ผู้ถาม ถ้ายู่กันแบบนี้เราพุดเสียงดังแล้วถ้าออกไปข้างนอกเราพุดเสียงดังไหมหรือได้ยิน
ปกติไหมครับ
มารวย ก็น้อยนะ ก็ไม่ค่อยจะดัง เราอายคนอื่นเขาด้วย (หัวเราะ)
มณฑา เออะอะเสียงดังโวยวาย เสียงดังไปคนก็มองนะ
แม่น หนูว่าไม่ค่อยดังนะ เวลาอยู่ข้างนอก
ผู้ถาม ครับ แล้วเรื่องการยู่การอาศัยเป็นไงบ้างครับ มีผลกระทบไหม ก็คือย้ายออกมา
จากทางโน้นมาใช่ไหมแล้วมายู่ทางนี้
มณฑา จะเริ่มมีการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิเกิดขึ้นแล้ว พวกเราต้องย้ายที่อยู่อาศัย
ออกจากที่เดิมที่โดนเวนคืนไป ต้องไปหาที่อยู่ใหม่
สมชาย เขาก็มีจดหมายมาบอกเมื่อสิบกว่าปีที่แล้ว ให้เราเตรียมตัวย้ายออกไปจากที่อยู่
อาศัย เพราะว่าจะมีการก่อสร้างสนามบินแล้วให้หาที่อยู่ได้แล้ว

มาลี เขาจะเอาที่ไปสร้างสนามบิน พวกที่คืออยู่ไม่ยอมย้าย ตอนหลังพวกนี้ก็โดนไล่ย้ายออกกันหมด

ผู้ถาม แล้วเป็นไงครับ บ้านแคบลงมากไหม

มารวย ต้องหนีจากฝั่งที่สร้างสนามบินมาอยู่ที่ตรงนี้ ก็อยู่แบบติดๆกัน มันใกล้กันเกินไปคับแคบ บ้านที่อยู่มันติดกันเกินไปอีกอัดไม่น่าอยู่เลย

ผู้ถาม ที่เก่าดีกว่าใช่ไหม

มณี พอมาอยู่ตรงนี้แล้วรู้สึกอัดอัดอยู่แบบไม่ค่อยเป็นส่วนตัวไม่อิสระเหมือนแต่ก่อน

แม่น มาอยู่ติดๆกันแบบนี้ไม่เหมือนก่อนนะ เพราะเมื่อก่อนนี่เรานี้ก็จะออกไปไหนก็ได้ มันไม่มีรั้วไม่มีอะไรมากั้นแบบนี้ รู้สึกว่ามันไม่อิสระ

มาลัย ตรงนี้มันคับแคบกว่าเดิม แต่ก่อนมันกว้างกว่านี้ ไม่อุดอู้ อยู่สบายๆแต่ที่นี้มันติดๆกันไปหมด มันไม่โล่งนะ

ผู้ถาม ก็คือเอาเงินที่ได้จากการเวนคืนมาซื้อตรงนี้ก็ได้อันเยอะไหมครับ

มณี ซื้อตรงนี้ก็ยังไม่พอเลย

สมชาย มันเหลือสามแสน ที่ดินได้ห้าสิบตารางวาเอง

ผู้ถาม อ้อ ได้กันคนละห้าสิบตารางวา

แม่น ห้าแสนจะซื้อได้แค่ไหนกัน ก็ได้แค่นี้แหละ เพราะได้จากเวนคืนมาแปดแสนเท่านั้น

มาลัย ได้มาแปดแสน ถ้าซื้อที่เกิน บ้านก็ไม่มีอะไรจะปลูกนะ

มณี ที่ดินแค่ห้าสิบตารางวาซื้อห้าแสนไม่ใช่ถูกนะ เขาเวนคืนเราไปไร่ละสี่พันเอง

ผู้ถาม มีผู้ใดที่เพิ่มเติมข้อมูลในเรื่องนี้อีกไหมครับ ถ้าไม่มีผมขอไปในเรื่องของ **อาหารการกิน** นะครับ สนามบินมีผลกระทบต่อกรกินอาหารไหม การกินอาหารยังปกติไหมหรือเปลี่ยนไปอย่างไรบ้างครับ

มารวย แต่ก่อนนี้หาผัก หาปลากินกันง่ายจริงๆ แต่เดี๋ยวนี้ไม่มีที่ให้หากินแบบแต่ก่อนได้แล้วไม่มีที่ให้หาแล้ว

แม่น ไม่มีแล้วเพราะมันไม่มีที่ให้ไปหาเหมือนสมัยก่อน

ผู้ถาม เพราะอะไร หรือเกิดอะไรครับ

มาลัย เขาถมที่เพื่อทำสนามบินหมดเลย พื้นที่ที่เคยเป็นส่วนเป็นคลองก็โดนถมหมดเราจะไปหาปลาหาอะไรแบบที่เคยเป็นมาเมื่อก่อนนี่คงไม่มีที่ให้หาแล้ว

แม่น พอมีสนามบินเกิดขึ้นมาสิ่งที่เราเคยทำกินเคยหากินกันแบบแต่ก่อนมันก็เริ่มหมดไป เคยหาปลาหากุ้งมากินในครอบครัว หรือวิธีหาอาหารมากินกันอย่างชาวบ้านก็

มณี ตอนอยู่ที่บ้านเก่าผักสวนครัวที่หลังบ้านเยอะอยากจะทำกินอะไรกินก็เดินไปเก็บเอา พริก ผักต่างๆ หาได้ง่ายไม่ต้องซื้อให้เสียเงินเลย ปัจจุบันต้องซื้อทุกอย่างได้น้อยด้วย ราคาแพง

มาลี ฉันทว่าเราไม่ค่อยได้ทำกินกันเอง เหมือนก่อนนะ หุงหากี่ลำบากแต่ก่อนเยอะ

มณฑา ของแพงซื้อเขานะ ได้น้อยกว่าด้วย

ผู้ถาม ก็คือค่าครองชีพสูงกว่าแต่ก่อน แล้วก็เปลี่ยนวิธีการกินมาเป็นการซื้อ

มณี ก็ซื้อสิ อะไรทุกสิ่งทุกอย่างก็ต้องซื้อ

มาลัย เดี่ยวนี้ของกินต้องซื้อเอาทั้งหมดแหละ ไปเดินหาแบบแต่ก่อนไม่มีแล้ว

มณฑา อาหารการกินตอนนี้มันหาได้ไม่เหมือนก่อน มันมีเขมาควินและละอองน้ำมันจากเครื่องบินตกลงไปในน้ำรอบๆ สนามบิน ทำให้เราไม่กล้านำพืชผักไปทำอาหารกินกลัวเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

สมชาย เกษตรสวนครัวมันก็ทำไม่ได้นะ มีแต่คอนกรีตทั้งนั้น หากินยาก แก่แล้วด้วย

มาลี จะเดินไปหาผักในคลองก็ตายหมด เขานึกอยากหาหญ้าไว้

ผู้ถาม ใครเป็นคนนึกครับ

สมชาย ก็ อบต. ตี เขานึกหญ้าที่มันขึ้นในคลอง มันขึ้นเยอะเต็มคลองไปหมด

มาลี ยามันก็ไปโดนผักนึ่งตายตามหญ้าไปครับ ใบเหลืองหมด

แม่น น้ำเน่าหมด หญ้ามันตาย เหมือนเน่า

มณฑา เขาไม่นึกก็กินไม่ได้ (เสียงแข็ง) กินไม่ได้หรอก เหมือนเน่า

ผู้ถาม แล้วจันเครื่องบิน น้ำมันเครื่องบิน มันลงมาบ้างไหม ทำให้น้ำเน่าเสียนะครับ

สมชาย น้ำมันที่มันเหลือจากไอพ่น ก็ฟุ้งกระจายไปทั่วตามหลังคาบ้านก็มี ตามต้นไม้ก็มีในคลองก็มี

ผู้ถาม มีท่านใดจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมไหมครับ แล้วเรื่องของการพักผ่อนหลับนอนละครับ เป็นอย่างไรบ้าง หลับสบายไหมครับ

มารวย จะนอนหลับสบายได้อย่างไรก็บ้านแถบนี้อยู่ในแนวเส้นเสียงหมดแหละเครื่องบินขึ้นตรงนี้ เราเห็นเครื่องบินค่อยๆบินต่ำผ่านหลังคาบ้านมาพอผ่านไปได้นิดเดียวเสียงมันก็จะดังมากเลยเสียงมันดังตามหลังมานะ ขนาดเครื่องบินไปแล้ว

มณี เสียงเครื่องบินมันดังอย่างมากตอนเครื่องบินขึ้น สังกะสีมันดังก๊อๆ แก๊กๆ หลังคาค้างป๊ๆ เหมือนจะหลุดอย่างงั้นแหละ กลางคืนลิแยะเลย ถ้าบ้านสองชั้นข้างบนไม่ต้องนอนหรอก

มาลัย กลางคืนมันนะเสียงเครื่องบินที่มันขึ้นนะดังมาก ขึ้นกันทุกๆห้านาทีได้มั้งขึ้นทั้งคืนเลย แล้วจะนอนยังไง

มาลัย นอนกันไม่ค่อยหลับลูกๆก็ยังไม่หลับเลย เสียงมันดังรบกวนอยู่ตลอด

ผู้ถาม ตรงนี้มันดังมากเลยหรือ

สมชาย ดังสิครับ

มณฑา เวลาเครื่องบินขึ้นนั้น ทิศทางการขึ้นมันตรงหลังคาบ้านพอดีเลย และที่บ้านอยู่ในแนวเส้นเสียง ตอนเปิดใช้สนามบินแรกๆ ยิ่งหน้าหนาวเสียงเครื่องบินจะดังมากๆนอนไม่หลับหรือทั้งคืนแหละ

มณี ตรงนี้แถบเส้นเสียงละ

มาลี เจ้าหน้าที่มาสำรวจแล้วบอกว่าตรงนี้เป็นแนวเส้นเสียงถี่แฉ่งดัง 30-40

ผู้ถาม เสียงดังทั้งวันหรือเปล่า

แม่น เสียงของเครื่องบิน กลางคืนดังกว่ากลางวัน กลางวันนานๆ จะดังสักที

สมชาย พอช่วงเวลาตีหนึ่งไปแล้วละทีนี้เอาเลยละ ดังไปเลยทั้งคืน เพราะกลางคืนมันเงียบอยู่แล้ว เลยได้ยินแต่เสียงเครื่องบินอย่างเดียวเลย

ผู้ถาม อย่างนี้น่าเห็นใจนะครับ แล้วการเดินทางสัญจรในชุมชนละครับ การเดินทางสะดวกไหม แม่น ครับ

แม่น จะออกไปข้างนอกก็เดินไปขึ้นรถสองแถวหน้าบ้านง่ายขึ้น เดินออกไปนิดเดียวก็ถึงถนนแล้ว

ผู้ถาม แสดงว่าดีขึ้น

มาลัย การเดินทางสัญจรดีขึ้น สะดวกสบายไปมาง่ายขึ้น

มณี ตอนนี้ถนนหนทางก็ใหญ่ขึ้น รถวิ่งเยอะ ถนนทำใหม่ มันกว้างกว่าเก่า รถมอเตอร์ไซค์เข้ามาจอดที่บ้านเลย

มณฑา ปัจจุบันรถวิ่งเข้าไปถึงบ้านแล้ว สะดวกดี จะไปข้างนอกก็สะดวก

มาลี ถ้าพูดถึงการเดินทางตอนนี้ดีขึ้นกว่าเก่าเยอะ เพราะแต่ก่อนต้องพายเรือ เดี่ยวนี้มีรถนั่งแล้วไม่ต้องพายเรือเหมือนก่อน(หัวเราะ)

มารวย ถนนหนทางที่จะไปสนามบินมันต้องเข้าทางถนนบางนา มันก็เป็นทางของเขา วิ่งไปในสนามบินได้อย่างเดียวไม่ผ่านบ้านเรา เราใช้กับเขาไม่ได้

ผู้ถาม อ้อ! สะดวกรถไปสนามบินใช้คนละทางกันหรือครับ

สมชาย ทางเข้า-ออกมันของสนามบินไม่ได้เชื่อมกับหมู่บ้านเลย ตรงไปสนามบินอย่างเดียว ชาวบ้านใช้ได้เสียที่ไหน

ผู้ถาม สนามบินเขาสร้างให้ชาวบ้านหรือ
สมชาย ทางเข้าชุมชน ถนนต่างๆ ล้วนเป็นงบท้องถิ่นทั้งนั้นแหละครับ
ผู้ถาม อ้อ ไม่มีการพัฒนาจากสนามบินเลยนะ
สมชาย ไม่มีเลย สนามบินไม่ช่วยเลย
ผู้ถาม แล้วเรื่องการประพฤติปฏิบัติตามศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม
เปลี่ยนแปลงไปบ้างไหมครับ
สมชาย เรื่องศาสนาผมคิดว่าสนามบินคงไม่มีผลกระทบกับพวกเรา มันไม่ใช่เรื่องเล่นๆนะ
แม่น ประเพณีเก่าๆ ก็ยังปฏิบัติกันอยู่ เมื่อสงกรานต์ ยังพากันไปเล่นสาดน้ำ ประเพณี
รับบัวที่นี้ก็ทำกันทุกปีไม่มีขาด คนพื้นที่ก็จะเข้าร่วมงานกันตลอด เพราะเราทำสืบ
ทอดกันมานานแล้ว
มาลัย ชาวบ้านส่วนใหญ่ไม่มีใครเปลี่ยนศาสนาหรือ ไม่มีใครเปลี่ยนไปนับถือคริสต์
หรืออิสลาม
มณี ก็ไม่ได้เปลี่ยนศาสนา ไม่มีใครเปลี่ยนไปนับถือคริสต์หรืออิสลาม กลัวโดนขลิบ
แก้แล้วไม่เปลี่ยนหรือ
มณฑา ประเพณีรับบัวที่นี้ก็ทำกันทุกปี มันก็ยังทำกันอยู่นะ วัฒนธรรมอะไรๆ มันก็ไม่
น่าจะเปลี่ยน
มารวย วันพระคนยังไปทำบุญกันเต็มวัด ยิ่งถนนหนทางไปง่ายแบบนี้ คนก็ไปทำบุญกัน
เยอะ
มาลี ก็ไม่มีอะไรลดน้อยลง ทุกอย่างยังปกติ ชาวบ้านที่นี้นับถือศาสนาพุทธทั้งนั้น
พระมาหน้าบ้านตอนเช้าๆ ก็ยังตื่นใส่บาตร
ผู้ถาม แล้วคิดว่าสนามบินช่วยส่งเสริมอะไรบ้างไหมในเรื่องของประเพณี วัฒนธรรม
หรือศาสนา หรือทำให้ลดน้อยลงหรือเปล่าครับ
แม่น ไม่เห็นมีนะ คงไม่ลดลงหรือ
สมชาย ไม่มีหรือ
มณฑา เขาอยู่ทางโน้น จะมาส่งเสริมทำไมที่นี้
ผู้ถาม เรื่อง การปฏิบัติตามอุดมคติ ความคิด ความเชื่อเดิมละครับ เปลี่ยนไหม
มาลี ความคิด ความเชื่อทั้งหลายยังไม่เปลี่ยนไป
มารวย เราคงไม่เปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดเพียงเพราะสนามบินมาอยู่ใกล้บ้านหรือคน
มณี พวกเราก็ยังไม่เปลี่ยน ความคิด ความเชื่อ เดิมๆ ที่เคยเชื่อถือกันมาตั้งแต่สมัย
โบราณนะ(สั้นหัว)

ผู้ถาม สันหวนนี้ไม่มีหรือคิดไม่ออก (หัวเราะ)

มณี (หัวเราะ) ไม่มีอะไร

มณฑา ไม่ได้เปลี่ยนความคิด ความเชื่ออะไรไม่รู้จะเปลี่ยนไปทำไม

สมชาย อุดมคติ ความคิด ความเชื่อ ก็ไม่เห็นมีอะไร เปลี่ยนนะ

มาลัย ก็ยังไม่เปลี่ยนนะอุดมคติความเชื่อก็ยังมีเหมือนเดิม

แม่น เราอยู่กับในหมู่ของเรา อยู่กันมาแบบไหนแต่เดิมก็อยู่กับแบบเก่านะ ไม่ได้ มีใคร เปลี่ยนนะ ป้าเขาก็ยุ่งค้าถุงใส่เสื้อคอกระเช้าเหมือนเดิม

ผู้ถาม ก็ไม่มีใครเปลี่ยนนะ หรือไม่กลัวเปลี่ยนก็ไม่รู้ (หัวเราะ) สนามบินมีส่วนทำให้เรา มีความคิดเปลี่ยนแปลงไปบ้างไหมครับ ป้าครับ

มณฑา ไม่มีหรอก

มณี ไม่คิด

แม่น ไม่ ไม่รู้ว่าเขาจะสร้างรันเวย์ใหม่เมื่อไร

มาลัย ไม่

สมชาย ไม่

มารวย คงไม่ได้คิดอะไร

ผู้ถาม ไม่มีใครคิดว่าสนามบินทำให้พวกเรามีความคิดที่เปลี่ยนไปนะครับ เออ! แล้วเรื่อง **ภูมิปัญญา**ละครับ คิดว่าเปลี่ยนไปบ้างไหม ยังคงอยู่ไหมหรือสูญหายไปหมดแล้ว

สมชาย เอาแบบไหนละ

ผู้ถาม ก็คือ การทำเครื่องมือเครื่องใช้หรือที่สืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ แบบๆนั้น นะครับ หรืออะไรก็ได้ที่เป็นภูมิปัญญา

สมชาย ภูมิปัญญาที่ชาวบ้านเคยปฏิบัติกันอย่างไร ตอนนี่ก็เป็นอย่างนั้น ยังไปดักปลาไหล ได้เลย ไข่กระบอกไม้ไผ่ดักนะ

มาลัย ยาสมนไพรเป็นภูมิปัญญาที่ทำงานๆไม่ต้องซื้อ เคยทำให้ลูกกินบ่อยๆไป เป็นแก้ ไอ แก้ไข้ก็ได้นะ ใช้ได้ผลดีด้วย

มณฑา ที่บ้านก็ยังทำอดักปลาเองเอาไว้ไข้กปลาในคลอง

มาลี ตามคลองเห็นขอใหม่ บ้านริมคลองเขามีกันเกือบทุกบ้านแหละ และอีกหลาย อย่างต้องขึ้นอยู่กับว่า จะทำอะไร เอาอะไรมาใช้ในตอนนั้นๆ

แม่น พวกๆ บคยาสมนไพรเป็นภูมิปัญญาใหม่

ผู้ถาม เป็นครับ

แม่น เออ! มีนะทำให้ลูกบ่อยๆ แก้ไอ แก้ไข้

มารวย ยังใช้สมุนไพรพื้นบ้านมาทำเป็นยารักษาโรคอยู่(หัวเราะเบาๆ)

มณี ภูมิปัญญามันมีเยอะนะ มันใช้ทีเดียวไม่หมดหรอก อยู่ที่ว่าเราจะเอามาใช้ทำอะไร

อาชีพบางอย่างก็ต้องใช้ภูมิในการทำแต่ถ้าเราเลิกทำเราก็ไม่ได้ใช้ภูมิปัญญาแล้ว

ผู้ถาม ก็คือยังใช้ภูมิปัญญากันอยู่นะครับ สนามบินไม่ได้มีผลกระทบกับภูมิปัญญาที่มีมานะครับ มีท่านใดจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมไหมครับ ถ้าไม่มี งั้นผมขอไปถามในเรื่องการทำมาหากินตามอาชีพเดิมของท่าน เป็นอย่างไรบ้างครับ

มณี เดิมเลยทำนาแล้วก็เปลี่ยนมาเลี้ยงปลาก่อน โคนเวนคินยังเลี้ยงปลาอยู่

มาลัย อาชีพเดิมทำนา มีเลี้ยงปลาสดบ่อปลาด้วย

สมชาย แต่ก่อนทำสวนทำนาและ เลี้ยงปลา

มาลี แต่ก่อนทำนา เลี้ยงปลา

มณฑา ที่บ้านทำนากันหมด

มารวย ที่บ้านก็ทำนาเหมือนกัน

แม่น ทำนากันหมดเลย มีบ่อปลาบ้างปลุกมะม่วงบ้างผสมๆกันไป

ผู้ถาม เลิกทำนา เลี้ยงปลาแล้วไปทำอาชีพอะไรต่อครับ

มณี ไม่มีที่ ไม่มีนาแล้ว จะทำอะไรกัน แก่ก็แก่แล้ว จะให้ไปทำอะไรที่ไหน ลูกๆเขาก็ทำงานเลี้ยงเราอยู่แล้ว เราคงไปทำไม่ไหวแล้วละ

แม่น ปัจจุบันนี้ไม่ได้ทำอะไร อยู่บ้านเลี้ยงลูกเหมือนกัน

มณฑา ตอนนี้อยู่ไม่ได้ทำงานแล้ว อยู่บ้านเลี้ยงลูก สามีทำงานคนเดียว

สมชาย ไม่ได้ทำนาแล้วที่ดินเราก็ไม่มี อายุก็มากแล้วคงทำได้ก็แค่ขายของเล็กๆน้อยๆอยู่กับบ้าน

มาลัย ที่ดินก็โดนเวนคืนเอาไปสร้างสนามบินหมดแล้ว ก็ต้องเลิกทำนาเลิกเลี้ยงปลา ตอนนี้อยู่ไม่ได้ทำงานแล้ว โรงงานคงไม่รับแล้วละอายุก็มากด้วย ลูกๆเขาก็คงไม่ให้เราไปทำงานด้วยเขาให้อยู่บ้านเฉยๆ

มารวย ไม่ได้ทำงานอะไรนาก็โดนเวนคืนไปหมดแล้ว ไม่รู้จะไปทำตรงไหนที่ก็ไม่มีแล้ว บ้านก็แคบไม่มีที่ปลูกอะไรเลย ก็อยู่บ้านหุงข้าวให้ลูกๆกินตอนเขากลับจากทำงาน

มาลี แก่แล้วไม่รู้จะไปทำงานอะไร นานี่เคยทำอยู่ที่โคนสนามบินไปหมด ก็เลยไม่มีที่ทำงานก็ต้องอยู่บ้านกันเฉยๆ ให้ลูกเขาเลี้ยง

ผู้ถาม แล้วคิดว่ารายได้จากประกอบอาชีพแต่ก่อนกับปัจจุบันตอนไหนดีกว่ากันครับ

สมชาย ตอนนี่รายได้ลดลง สมัยที่ยังทำนา เลี้ยงปลา มันได้เงินเป็นก้อน ริมๆ บ่อก็มีต้นมะม่วงเก็บขายที่ก็เป็นหมื่นแล้ว นี่แค่มะม่วงอย่างเดียว ขายของต้องรอคนมาซื้อ ไม่ใช่ว่าจะขายดีทุกวันนะ เป็น เบี้ยหัวแตกหมดแหละ

มาลี ตอนนั้นเลี้ยงปลาน่าจะมีรายได้ดีกว่าตอนนี้ ที่นั่งอยู่บ้าน ไม่ได้ทำอะไรเพราะไม่มีที่จะทำมาหากิน

มารวย แต่ก่อนนี้ขายข้าวขายปลาได้เงินเยอะ ตอนนี้ไม่มีรายได้อะไรเลย

มาลัย สนามบินได้เวนคืนที่ดินที่เราเคยใช้ทำนา เลี้ยงปลา ปลุกมะม่วงเอาไว้ขาย ทำให้เราไม่มีที่จะทำอะไรเลย แต่ก่อนขายข้าว ขายปลาสลับ ปีหนึ่งได้แสนกว่าบาทนะ ตอนนี้ไม่ได้ทำอะไรอะไรเลย ไม่มีรายได้เหมือนแต่ก่อน

มณฑา พอเขาสร้างสนามบินเราก็ไม่มีนา ไม่มีบ่อปลาทำแล้ว เหมือนคนตกงานไม่มีงานทำ ไม่มีรายได้อะไร ไม่เหมือนตอนที่เรายังมีนา มีบ่อปลาขายที่ละหลายๆ หมื่น รายได้ก็ถือว่าดีกว่าตอนนี้ละ

แม่น สนามบินเอาที่ทำกินเราไปหมดแล้ว ก็เลยไม่ได้ทำอะไร รายได้ตอนนี้ไม่มีเลย รอรับเบี้ยผู้สูงอายุจากอบต. เดือนละห้าร้อยบาท เดือนๆ ไม่ค่อยพอกินหรือกรรายได้ น้อยกว่าตอนนี้อีก

มณี ตอนนี้ไม่ได้ทำอะไรเป็นอาชีพเลย ไม่มีรายได้เหมือนแต่ก่อนที่ทำนา ที่ทางทำมาหากินก็ไม่มีแล้วเป็นสนามบินหมดแล้ว จะมีที่อาศัยอยู่ก็น้อยทำอะไรไม่ได้หรอก ก็ได้ลูกๆ หลานๆ เขาเลี้ยงดูนี้แหละ

ผู้ถาม ครับผม เอาละเรื่องต่อไปนะครับ เป็นเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ของท่านเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร มากน้อยขนาดไหน หลังจากที่ มีสนามบินเกิดขึ้นครับ

แม่น เอาเรื่องอะไรล่ะ

ผู้ถาม ขอโทษ ขอโทษที่ครับ ผมลืมบอก เอา ด้านความสุขกาย ร่างกายก่อนครับมีอะไรเปลี่ยนไหม

แม่น ยังไม่มีนะ

มณี แหม! หูมันจะตึงหรือป่าวก็ไม่รู้ละ

ผู้ถาม แล้วมันตึงหรือยังล่ะครับ ตอนนี้ตึงหรือยัง

มณี ยังได้ยินอยู่ แต่มันเบา นะ

ผู้ถาม เป็นมานานหรือยังครับ

มณี ก็ไม่นานนะ

ผู้ถาม เป็นผลมาจากเสียงเครื่องบิน หรือว่าเป็นเอง

มณี ไม่แน่ใจนะ แต่มันได้ยินบอกว่าแต่ก่อนนี่นะ

ผู้ถาม แล้วเวลาไปข้างนอก หูได้ยินเหมือนเดิมหรือได้ยินเบา

มณี ก็เป็นแบบนี้เบาๆ นะ ก็ไม่รู้ว่าแก่หรือเสียงมันดังแรงก็ไม่รู้

ผู้ถาม พอจะประมาณได้ไหมครับว่า เป็นเพราะมีสนามบินแล้วทำให้หูตึงได้ไหม

มณฑา พอย้ายบ้านมาอยู่ที่นี้ได้ยินเสียงที่พูดกันเบาๆแต่ก่อนนี่นะ หูมันเป็นอย่างไรก็ไม่รู้สิฟังไม่ค่อยได้ยิน บางที่ต้องอ่านปากนะว่าพูดอะไร(หัวเราะ)

มณี ไม่แน่ใจว่าเป็นอะไรบ้างหรือเปล่า ยังไม่ได้ตรวจ ก็เลยไม่รู้เหมือนกันว่าร่างกายเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง

สมชาย ตั้งแต่มาอยู่ที่ใหม่นี้ ตรงทางขึ้นลงของเครื่องบิน เวลาจะคุยกันก็ต้องตะโกนคุยกันแบบนี้ทุกวัน มันฟังได้ไม่ดีเหมือนแต่ก่อน

มาลี เรียกไม่ค่อยได้ยินแล้ว เรียกใกล้ๆยังไม่ค่อยได้ยินเลย ขนาดอยู่ข้างรั้วยังไม่ได้ยิน

ผู้ถาม แล้วของพี่ละเป็นอะไรบ้างไหม เอาที่ร่างกายนะ

แม่น ฟังอะไรไม่ค่อยรู้เรื่องพูดค่อยๆ ได้ยินเสียงเสียเมื่อไหร่ ยิ่งหูไม่ค่อยดีแล้วยังตอนเครื่องบินขึ้นนะ เลิกพูดไปเลยไม่ได้ยินหรือ

มาลัย หูฉันตอนนี้ ใครเรียกไม่ค่อยได้ยินแล้วเสียงมันอื้อไปหมดตอนเครื่องบินขึ้นนะ

มารวย เพราะเสียงมันดังกลบเสียงเราหมดเลย ต้องรอให้มันบินไปไกลๆก่อนก็พอจะพูดกันรู้เรื่อง มาอยู่ที่นี้แหละเป็นโรคหูอื้อไปเลย

ผู้ถาม แล้วเป็นบ่อยไหม

มาลัย ก็ไม่บ่อยนะ

ผู้ถาม แล้วทำไมถึงคิดว่าเป็นเพราะสนามบิน

มาลัย ไม่รู้สิ อาจจะไม่ใช่ก็ได้ ฉันก็ไม่รู้

ผู้ถาม แล้วเป็นหรือไม่เป็น เอ็งตอนนี้เป็นไหม ดู

มาลัย ตอนนี้ไม่เป็น

ผู้ถาม ครั้งสุดท้ายเมื่อไรครับ

มาลัย จำไม่ได้

ผู้ถาม เอ้า! งั้นก็ไม่ใช้สนามบินทำให้เป็นแล้วละ เป็นเองหรือเปล่าครับ

มาลัย อาจจะเป็นอย่างก็ได้ เราอาจจะคิดมากไปหรือไงนะ

ผู้ถาม อันนี้ผมก็ไม่รู้นะ แล้วมีท่านอื่นเป็นแบบนี้ไหมครับ หรือลูกหลานเป็นมีไหมครับ

เทียบหมดเลยนะ ก็คงสรุปว่าคิดเองนะ แต่ถ้าเป็นอีกก็บอกผมด้วยนะ ผมจะได้มา

ดูว่าเป็นผลมาจากสนามบินหรือเปล่านะ เอาเรื่องของความสุขใจ ดีกว่าครับ จิตใจ
เป็นอย่างไรบ้างตั้งแต่มีสนามบิน

มณฑา ในอนาคตยังไม่รู้ว่าเราจะขยายสนามบินอีกหรือเปล่า ก็กังวลอยู่นะ เราคงได้รับ
ผลกระทบอีกแน่ๆเลย

มาลี เครื่องบินขึ้นทีเสียงดังทำให้บ้านสะเทือนเลยนะนอนอยู่ก็ตกใจนะ กลัวบ้านพัง
เหมือนกัน

ผู้ถาม มันดังขนาดนั้นเลยหรือครับ

มารวย ตอนกลางคืนที่บ้าน โทรท์ศน์มันดูไม่ได้ เสียงดังกลบเสียงละครหมดภาพก็ลึ่มๆ
หายๆ

มณี ก่อนนอนสวดมนต์ไหว้พระไหว้เจ้าไม่ถูก ตอนเครื่องบินมันขึ้นทีหนึ่งบ้านมันสั่น
ป๊อปๆป๊อปๆ พอมันบินไปแล้ว ต้องเริ่มสวดใหม่เป็นบ่อยๆ

ผู้ถาม อย่างนี้จิตใจกังวลไม่ครับ หรือเป็นปกติ

มณฑา ก็ปกติ แต่กลัวสังกะสีมันจะหลุด(หัวเราะ) ฝุ่นมันจะตกมาเปียกนอนไม่ได้

ผู้ถาม นี่ผมไม่แน่ใจนะว่าปีกแล้ว หรือกังวลหรืออะไรกันแน่ ดูเหมือนไม่กลัวเท่าไรนะ

มณฑา มันก็ดังทุกวันมันคงไม่หลุดหรือออกซินแล้วละ

ผู้ถาม ถามท่านอื่นบ้าง แล้วพี่ละครับ

แม่น กำลังดูหนังอยู่นั้นๆ ภาพกับเสียงมันก็หายไป มันดูไม่ปะติดปะต่อ เป็นอย่างนี้ทุก
วันเลยมันก็เสียอารมณ์ในการดูหนัง

มาลัย จะสร้างรันเวย์ใหม่เมื่อไรก็ไม่รู้ และจะมาสร้างตรงแถบไหน ใกล้ๆบ้านเราหรือ
เปล่านั้นไม่รู้สิกลัวว่าพวกเราจะได้รับผลกระทบมากกว่านี้คงหนีไปไหนไม่ได้

สมชาย อารมณ์หงุดหงิดบ้าง เสียงดังรบกวนเป็นปัญหามาก

ผู้ถาม ก็คือทุกท่านหงุดหงิดกับอารมณ์เสียบ้างนะครับ แล้วเรื่องของการศึกษาในชุมชน
ละครับ มีการเปลี่ยน แปลงไหม เมื่อมีสนามบินเกิดขึ้น เริ่มที่คนสุดท้ายก่อนครับ

มาลี ฉันทน์แก่ขนาดนี้แล้วคงไม่ได้เรียนแล้วละ ถึงเรียนก็ไม่รู้เรื่อง อ่านหนังสือก็อ่านไม่
ค่อยเห็นแล้ว จะมองยังต้องหิ้วตามองเลย(หัวเราะ)

ผู้ถาม คือว่าการศึกษาในที่นี้ไม่ได้เน้นที่พวกท่าน อาจจะหมายถึง การมีโรงเรียนเพิ่มขึ้น
มีศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน มีการเลือกสถานศึกษาที่ดีๆให้ลูกหลานได้เรียนสูงๆ มี
การส่งเสริมการศึกษา สนับสนุนการศึกษาที่มีอยู่ให้ดีขึ้นกว่าเก่า หรืออะไรต่างๆที่
เกี่ยวกับการศึกษาของทุกคน ที่เป็นผลมาจากการสร้างสนามบินนะครับ

สมชาย เรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษาและสนามบินจะมาช่วยเหลือนะ ไม่เห็นจะมีอะไรเปลี่ยนแปลง ไม่เห็นจะมีอะไรใหม่ ไม่ได้มาส่งเสริมเลย เด็กๆ ไม่มีสมาธิในการเรียนหนังสือ มีแต่เสียงดังที่เกิดจากการขึ้นของเครื่องบินนี่แหละที่เป็นปัญหากับการเรียนการสอนจนทำให้เด็กเรียนหนังสือไม่รู้เรื่องมากกว่า เรื่องการศึกษาในชุมชนไม่ดีขึ้นยังไงก็ไม่ดีขึ้น คุณแล้วน่าจะแย่งกว่าเก่าด้วยซ้ำไป

มาลี มีแต่การเรียนการสอนแย่งนะสิ สนามบินทำให้เกิดปัญหาเรื่องการศึกษาในชุมชนแน่นอน แต่ก่อนตอนยังไม่มีสนามบินการเรียนการสอนดีกว่านี้ เคยถามผู้ปกครองของเด็กอนุบาลที่เรียนอยู่ เขาบอกเด็กๆ ไม่ค่อยได้นอนกลางวันกลับบ้านมาร้องแงง เด็กโตๆ ก็ทำการบ้านไม่ค่อยได้บอกว่าเรียนไม่รู้เรื่อง

ผู้ถาม สนามบินเขาไม่ได้เข้ามาช่วยบ้างเลยหรือเรื่องของการศึกษาการเรียนด้านต่างๆ ให้กับทางหมู่บ้านเรานะครับ

มณี มีลูกมีหลานคงไม่ให้เรียนแถวๆ นี้แน่ เพราะมันกลับมาบ่นเกือบทุกวันเรียนไม่รู้เรื่อง แล้วหนูจะไปสอบที่ไหนได้ไปแข่งกับใครได้

มาลัย พอมีสนามบินเกิดขึ้นแล้วไม่คิดที่จะให้ลูกๆ เรียน โรงเรียนแถวๆ นี้หรอก มีแต่จะส่งลูกไปเรียนไกลๆ สนามบิน ไม่อยากให้ได้ยินเสียงเครื่องบินรบกวนการเรียนมากกว่า คงไม่ให้เรียนที่นี่แน่

มารวย เรื่องการศึกษาในชุมชนไม่มีมาช่วยอะไรเลย มีแต่ทางสมาชิก อบต. กับของนายกที่มาแจกทุนของนักเรียนตามโรงเรียน

แม่น เวลาเครื่องบินขึ้นทีหนึ่ง มันมีทั้งเสียงดังและอีกอย่างเด็กมันก็เล่นกันทายเป็นเครื่องบินของประเทศอะไรลำใหญ่หรือลำเล็ก อย่างนี้แล้วเด็กนักเรียนจะเรียนรู้อะไรได้อย่างไร คงไม่มีสมาธิเรียนหรอก

ผู้ถาม แล้วท่านต่อไป

มณฑา โรงเรียนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเรื่องเสียงดังที่มากที่สุดเป็นโรงเรียนคลองลาดกระบัง เพราะมันใกล้เส้นเสียงมาก

ผู้ถาม อยากได้ที่เรียนดีๆ ที่ทางสนามบินสร้างให้ไหม

แม่น โอ๊ย มันได้ก็ดีสินะ ตอนนี้มีแต่จะส่งลูกไปเรียนไกลๆ สนามบิน ไม่อยากให้ได้ยินเสียงเครื่องบิน มันรบกวนการเรียนมากกว่าส่งเสริมนะ

มาลี มีลูกมีหลานคงไม่ให้เรียนแถวๆ นี้แน่ มันกลับมาบ่นเกือบทุกวันเรียนไม่รู้เรื่อง

ผู้ถาม อยู่โรงเรียนอะไรครับ

มาลี โรงเรียนคลองลาดกระบัง

ผู้ถาม แสดงว่าก็อยู่ใกล้เส้นเสียงไซ่ไหม

มารวย คิดกับเส้นเสียงเลย แต่มันไม่มาชดเชยให้โรงเรียนหรือกะนะ

แม่น มีลูกเล็กอยู่คน คงไม่ให้เรียนที่นี้แน่เลย เพราะขนาดเราอยู่เฉยๆมันยังดั่งเลย แล้ว เด็กๆเขาเรียนนะมันจะเรียนรู้เรื่องได้อย่างไร คงไม่มีสมาธิเรียนหรือก ขอมเสียดเงินให้ลูกนั่งรถไปเรียนข้างนอกดีกว่าเปลืองหน่อยก็ยอม

สมชาย เด็กแถวนี้จะไปสอบแข่งกะใครเขาได้ ไม่มีได้เรียนโรงเรียนเก่งๆหรือก

ผู้ถาม การศึกษาไม่ดีเลยหรือครับ

แม่น มีแต่แย่งงนะสิ เคยถามผู้ปกครองเด็กอนุบาล ว่าเด็กเป็นไง เขาบอกไม่ได้นอน กลางวันกลับบ้านมาร้องแงงน่ารำคาญ

ผู้ถาม มีท่านใดจะให้ความเห็นเรื่องการศึกษาอีกไหมครับ ฉันผมขอไปที่เรื่องของการใช้เทคโนโลยี มีการเปลี่ยนแปลงการใช้เทคโนโลยีที่ดีขึ้นใหม่ มีอะไรใหม่ๆเข้ามา ในชุมชนของเราบ้างครับเริ่มที่ที่ก่อน

มาลัย จะเอาเทคโนโลยีที่ไหนกัน ไม่เคยเห็นนะ ก็ที่นี้มันกันดารขนาดนี้

ผู้ถาม คืออาจจะไม่ได้ใช้เองโดยตรง อาจจะมีการเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาบริเวณ โดยรอบหรือเป็นสิ่งของใหม่ๆที่เราหามาใช้ได้เพราะคิดว่ามีสนามบินแล้วทำให้เราใช้ได้สะดวกขึ้น ท่านองนี่ครับ

มาลี เห็นแต่เสาเรด้า นั้นแหละ ที่เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย

แม่น ที่นี้ยังไม่ทันสมัยมั้ง ไม่เห็นมีนะ เทคโนโลยียังไม่เข้ามาเลย

มณี โทรทัศน์มันเป็นใหม่

ผู้ถาม ก็เป็นนะครับ เพิ่งมีเมื่อตอนมาอยู่ที่นี่หรือมีมานานแล้วครับ

มณี มีตั้งแต่ตอนอยู่ริมคลองแล้วละ

ผู้ถาม อย่างนี้ไม่ใหม่เลยครับ

มณี ตอนนี้อย่างไม่เห็นมีใหม่ๆเลย

มณฑา ไม่เห็นมีเทคโนโลยีใหม่ๆในบ้านเราเลย

มารวย ไม่เห็นมีเหมือนกันนะ

ผู้ถาม ไม่เป็นไร ไม่มีก็ไม่มีเป็นไร แล้วใครมีบ้างหรือเห็นบ้างไหมครับว่ามีการเปลี่ยนแปลง

สมชาย ชาวบ้านเขาก็มีเทคโนโลยีใช้กันตามปกติอยู่แล้ว อาจจะไม้ทันสมัย แต่ก็ไม้เห็นจะมีอะไรใหม่ๆ เข้ามาให้เราอีกเลย (หัวเราะ)

ผู้ถาม ไม่เป็นไร สำหรับคำถามในข้อสุดท้าย เรื่องของสาธารณูปโภค ครับมีทั่วถึงไหม ครับ หรือมีเพิ่มขึ้นมากไหม มีการเปลี่ยนแปลงไหมที่มาจากสนามบินสุวรรณภูมินะครับ

สมชาย ที่บ้านก่อนมีท่อประปาท่อใหม่ใหญ่กว่าเดิม เขามาในหมู่บ้านแล้วนะ

มาลัย ถนนก็น่าจะของ อบต. ไฟฟ้าก็ของ อบต. สะพานก็ อบต. เห็นมีแต่ป้ายโครงการของ อบต.

แม่น ไอ้พวกสนามบิน จะมาสร้างอะไรให้ที่ไหน ขอตนเองทั้งนั้นไม่ว่าน้ำหรือไฟฟ้า

ผู้ถาม แล้วคิดว่าสนามบินมีส่วนช่วยให้มีท่อประปาหรือสาธารณูปโภคขึ้นมาบ้างไหม

สมชาย มันก็มีมาตั้งนานแล้วนะ แต่ตอนนั้นเห็นมันท่อเล็กกว่านี้ละ มีอยู่ก่อนสนามบินสร้างอีกนะ ท่อมันเล็กและบ้านมันก็เยอะ น้ำมันก็ไหลไม่ค่อยไหล ไหลน้อย บ้านไหนเปิดก่อนก็ได้น้ำไหลมากกว่าต้องรอตตอนกลางวันคนไม่ค่อยอยู่กัน น้ำมันจึงไหลน้อย ก็มันใช้กันทั้งหมด 2-3-10

มาลัย พอเขากลับจากทำงานมาพร้อมๆกัน เปิดใช้กันเกือบทุกคน น้ำมันไหลไม่ทันหรือใครอยู่ตึกๆทางก็จะได้เปรียบกว่าบ้านไกลๆหลายๆทาง

มณี พวกสมาชิกอบต.ก็มาสร้างไว้ให้ตามแผนพัฒนาของเขา ท่อน้ำประปาที่เข้าหมู่บ้านก็ต้องอาศัยพาดตามถนนทางเขาบ้านนี้แหละ ไฟฟ้าถนนดับก็บอกเขา เขาก็มาซ่อมให้

ผู้ถาม แล้วไม่คิดว่าถนนหนทางที่มันดีมีไฟฟ้ามิน้ำประปาขึ้นเนี่ย มันเป็นผลมาจากสนามบินที่เกิดขึ้นข้างๆบ้านเรา

มณฑา สมาชิกอบต. เขาก็จับงบประมาณมาให้ ไฟส่องสว่างตามทางเดินเท้าเข้าหมู่บ้าน กำลังจะซ่อมเปลี่ยนให้ใหม่สว่างกว่าเดิม

แม่น ที่มีใช้อยู่เนี่ย ทั้งถนนทั้งน้ำทั้งไฟนี่ก็ขอมมาจากอบต.เขาทั้งนั้นแหละ เขาเป็นตัวแทนเขาไง

มารวย ขอน้ำมาได้ท่อมาถึงหน้าบ้านแต่พอจะใช้ น้ำก็เสียค่าต่ออีกหกพันกว่าบาท ไม่ใช่ขอมมาฟรีๆนะ ถ้าสนามบินเขามาช่วยจ่ายเงินให้ก็ดีสิ เนี่ยเสียกันคนละหกพันๆทั้งนั้นแหละคนที่ใช้นะ

ผู้ถาม แล้วค่าวางท่อค่าเสาไฟเราเสียไหม เขาเก็บเท่าไร

มาลี ทั้งถนน ทั้งน้ำ ทั้งไฟนี่ก็ขอมมาจาก อบต. เขาทำให้ทั่วทั้งตำบลแหละ

ผู้ถาม ก็คือว่าสนามบินไม่ได้ช่วยอะไรเราเลย ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย

มารวย สนามบินไม่ได้ช่วยเรื่องน้ำเรื่องไฟกับพวกผมกับชาวบ้านเลย

ผู้ถาม ขอย้าคำถามนะ สนามบิน ไม่มีไม่มีส่วนช่วยให้พวกท่านใดมีถนนมีไฟมี
น้ำประปาหรืออื่นๆที่เป็นประโยชน์ ให้พวกเราเลยหรือครับ

สมชาย ไม่เห็นมีเสาไฟใหม่ๆต้นใหญ่ๆมาปักในหมู่บ้านเลย การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจาก
สนามบินเรายังไม่เห็นมี

ผู้ถาม มีท่านใดที่จะให้ข้อมูลอีกไหมครับ เรื่องอื่นๆก็ได้ครับ

สมชาย อยากฝากให้เขาช่วยเรื่องเสียงนะ มันดังมากๆ ขอให้ช่วยหาอะไรมาช่วยพวกเราให้
ลดเสียงดังลง ได้บ้างก็ยังดี

แม่น ขอให้มาดูแลใส่ใจพวกเราหน่อย พวกเราเดือดร้อนนะ และอีกหลายๆคนที่เขายัง
ไม่ได้รับคำชดเชยจากทางสนามบินเลย

มณี บอกเขาช่วยเอาเงินมาให้เราเร็วๆนะ

มณฑา อยากได้ที่บังเสียงไม่ให้มันดังนะ และก็มาเปลี่ยนหลังคาให้ด้วยละเอาระเบียง
นะติดแอร์ให้ด้วย

มารวย ให้เขาหาที่อยู่ใหม่ให้ได้ใหม่ เอาแบบที่มันไม่ได้ยินเสียงนะ เอาไกลๆสนามบิน
เลย ไม่อย่างนั้นก็มาติดแอร์ที่บ้านให้ด้วยก็แล้วกัน

ผู้ถาม แล้วป้าละครับมีอะไรจะฝากหรือจะถามบ้างไหมครับ

มาลัย ก็อยากให้เสียงเครื่องบินมันดังน้อยๆหน่อย ขอกันห้องเป็นกระจกให้ก็ได้นะและก็
อยากให้เขามาดูแลทุกซอกทุกคืบเราบ้างนะ

ผู้ถาม มีท่านใดจะให้ความคิดเห็นเพิ่มอีกไหมครับ ถ้าไม่มีแล้วผมขอขอบคุณทุกท่านที่
ได้เข้าร่วมสนทนาและให้ข้อมูลกับผม ผมก็มีของที่ระลึกเล็กๆน้อยๆให้กับทุก
ท่านนะครับ ขอขอบคุณครับ

การสนทนากลุ่ม ครั้งที่ 3 (หมู่ 10)

- ผู้ถาม** ที่นี้บรรยากาศดีนะคะ สดชื่น น้ำหายากแล้วนะคะ สวยดีนะคะ สวัสดิ์ดีครับ ผมชื่อ พงษ์วราธร สุขโกศา เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ปริญญาโท ครับ วันนี้ผมมาเก็บข้อมูลเพื่อทำงานวิจัยเรื่องผลกระทบของการสร้างสนามบิณฑูรณภูมิที่มีต่อวิถีชีวิตของประชาชน ในการศึกษาครั้งนี้ผมเลือกศึกษาตำบลราชาเทวะ ในหมู่ที่ 2,3 และ 10 ครับ และผมขอแนะนำทีมงานอีกสามคนนะคะ เริ่มจากคนจมน้องตุ๊ก น้องผึ้ง และคนถ่ายรูปน้องหน้อยครับ ในการพูดคุยในวันนี้ผมอยากได้ข้อมูลที่เป็นผลกระทบจริงๆ ที่เกิดขึ้นนะคะ ผมลืมขออนุญาตอัดเทปและถ่ายภาพ เพื่อใช้ในการเขียนข้อมูลให้พวกท่านให้อีกครั้ง เพราะจุดตอนนี้อาจจะไม่ทัน ผมขออนุญาตนะคะ และผมก็ขอให้ทุกท่านแนะนำตัวเองทีละท่านนะคะ ขออายุและอาชีพด้วยครับ
- คนที่ 1** ชื่อบุญสม(นามสมมุติ) อายุ 53 ปี อาชีพขับรถรับจ้างและเป็นสมาชิกสภา อบต. หมู่ 10
- คนที่ 2** ชื่อบุญมา(นามสมมุติ) อายุ 57 ปี เป็นแม่บ้าน
- คนที่ 3** นางทองคำ(นามสมมุติ) รับจ้างเย็บผ้า
- คนที่ 4** ชื่อบุญรอด(นามสมมุติ) อายุ 53 ปี เป็นแม่บ้าน รับจ้างในสนามบิณฑูร
- คนที่ 5** ทองดี(นามสมมุติ) อายุ 55 แม่บ้าน
- ผู้ถาม** แบบเดียวกับพี่ทองคำหรือเปล่าครับ
- ทองดี** ใช่จ้ะ แบบเดียวกัน แถวๆ นี้แม่บ้านที่ว่างๆ ก็จะรับจ้างเย็บผ้ากันทั้งนั้น
- ผู้ถาม** เอ้อ! ตรงนี้ก็ไม่ได้ไกลจากสนามบิณฑูรนะ เพราะข้ามคลองไปก็เป็นรั้วของสนามบิณฑูรแล้ว และของพี่ละครับ ช่วยเล่าให้ฟังบ้าง อาชีพเดิมเป็นอย่างไรครับ
- ทองดี** ที่บ้านทำนาถัน อยู่ตรงเสาไฟนั่นแหละ เห็นไหม นาของถันอยู่ตรงนั่นแหละ (ห่างจากริมคลองประมาณ 150 เมตร) มีสัก 35 ไร่ได้ แต่ก่อนทำนา หลังๆ ก็เลิกมาเลี้ยงปลาแทน ปลุกกล้วย ปลุกมะม่วง พอโดยเวนคืนก็ย้ายมาพร้อมๆ กัน
- ผู้ถาม** แล้วพี่ละครับ
- บุญรอด** อาชีพเดิมทำนาอยู่ ตอนนั้น โคนเวนคืนก็ไม่ว่าทำอะไร เพราะนาที่ทำอยู่เราเช่าเขาทำ พอเขาโดนเวนคืน เราก็ไม่มีที่ทำแล้ว แต่ก็อาศัยอยู่มาได้อีกหลายสิบปี ตอนหลังไม่ได้ทำนา กล้าๆ กลัวๆ เพราะไม่ว่าเมื่อไร เขาจะสร้างสนามบิณฑูร ก็เลยขอเจ้าของที่เขาทำเป็นบ่อเลี้ยงปลา เลี้ยงแบบธรรมชาติ

ผู้ถาม แล้วตอนที่โดนเวนคืนครั้งหลัง พี่ได้เงินไหม
บุญรอด ได้แปดแสนเหมือนกัน ก็มาซื้อที่นี้แหละ
ผู้ถาม แล้วพี่ล่ะครับ
ทองคำ อาชีพทำนา แต่หน้าที่ทำเช่าที่เขาทำเหมือนกัน และก็เลี้ยงปลาบ้าง ปลุกมะม่วงบ้าง
บุญมา แต่ก่อนทำนาและปลูกกล้วย ปลูกมะม่วง
ผู้ถาม ทำนาเยอะไหมครับ แล้วนาเป็นของเราเองหรือเปล่าครับ
บุญมา ไร่จะ นาเป็นของตนเอง มี 50 ไร่จะ
ผู้ถาม พี่ล่ะครับ
บุญสม มีนาอยู่หลายสิบไร่อาชีพก็ต้องทำนา ทำบ่อปลาด้วยนะมีเวลาว่างก็พินหญ้าให้มัน
กินก็พอแล้ว มันโตเองตามธรรมชาติ
ผู้ถาม อยู่ในสนามบินหรือเปล่าครับ
บุญสม อยู่ติดก่อนคนทำนาเลี้ยงปลาอยู่ในสนามบินหมดแหละที่มันต้องสองหมื่นกว่าไร
นา ก็ตอนนั้นตอนโดนเวนคืนนะผมยังไม่รู้เรื่องหรอกเด็กๆ อยู่เลย แต่ก็อยู่ที่เดิม
มาตั้งนาน ผมอายุได้สัก 20 กว่าๆ พ่อเขาก็แบ่งให้ลูกๆ สองคน คนละเท่าๆ กัน พี่
กับพ่อผมเขาก็ยังทำนาอยู่ แต่ผมไม่ได้ทำ ผมทำบ่อปลา เราวัยรุ่นนะคิดหล่อติด
เที่ยวด้วย แต่ก่อน (หัวเราะ)
ผู้ถาม อยู่ที่นั่นตั้งแต่เกิดนะ
บุญสม ใช่ครับ
ผู้ถาม แล้วขอถามว่าชอบไหมที่มีสนามบินอยู่ใกล้ๆ บ้าน ของท่าน
บุญสม จะว่าอย่างไรดีละ จะว่าชอบก็ชอบนะ จะไม่ชอบก็ได้ละ มันเป็นอย่างนี้ คือ ถ้า
สนามบินมันไม่สร้างความเดือดร้อนให้มันก็ดีนะ เพราะมันก็สร้างความเจริญ
ให้กับเรานะ ก็คือชอบที่มันเป็นความเจริญนะ อันนี้ขัดไม่ได้หรอก แต่ที่ไม่ชอบ
เพราะมันสร้างผลกระทบให้กับเราด้วยเหมือนกัน
ผู้ถาม ก็คือมีทั้งดีและไม่ดีนะ แล้วของพี่ล่ะครับ
บุญมา ก็ไม่ได้เกี่ยวนะ แต่ถ้าเขาปรับปรุงเรื่องเสียงให้เบาลงก็คงจะดีกว่านี้นะ
ทองคำ มันก็เป็นความเจริญนะ แต่เสียงมันดังนะรำคาญมากกว่า
ผู้ถาม คือ ไม่เกี่ยวที่มีสนามบินอยู่ใกล้ๆ บ้าน แต่รำคาญเสียงเครื่องบินมันดังรบกวน แล้ว
พี่ล่ะครับคิดอย่างไรครับ

บุญรอด ก็คงเหมือนๆ กันนะ มันเกิดเป็นสนามบินแล้วนะ คนเขาก็รู้จักกันหมดแล้ว อยู่ไกลๆ บ้านเราด้วย ให้เครื่องไปขึ้นทางอื่นไม่ได้หรือ ตรงที่ไม่มีบ้านคนนะ ก็น่าจะคินะ

ทองดี เจริญดี แต่เสียงดัง

ผู้ถาม ทุกคนดูจะไม่ได้รังเกียจนะ คิดว่ามันทำให้เจริญขึ้น แต่ก็มีผลกระทบเรื่องเสียงนะที่ทำให้ไม่ชอบ แล้วในเรื่องของการเวนคืนที่ดินนะครับ นอกจากที่เล่ามาตอนต้นแล้วมีอะไรเพิ่มเติมอีกไหมครับ

บุญสม ก็ไม่มีนะ เราก็ขอให้เขาหาที่อยู่ใหม่ให้กับเรา แต่เขาบอกว่า เขาได้เวนคืนไปแล้ว และชาวบ้านก็ได้รับเงินชดเชยไปแล้ว ไม่สามารถเรียกร้องอะไรได้อีกแล้ว

ผู้ถาม พอจะมีเอกสารหรืออะไรบ้างไหมครับที่เกี่ยวกับเรื่องเวนคืนนี้ครับ

บุญรอด ตอนนั้นนอนร้องไห้เลย ก็ไม่รู้จะทำไงนะ (หัวเราะ)

ผู้ถาม แล้วเป็นมาอย่างไร จึงได้แปลแดน

บุญสม โอ้โฮ สนุกมาก ตอนนั้นนะ ประกาศเลยนะ “ใครเข้ามาที่กู กูจะยิงแม่หมด” เป็นเรื่องเป็นราวเลย ประท้วงกัน ปลุกระดมชาวบ้านกัน

บุญมา ไปหมดแหละเด็ก คนแก่ไปหมด (หัวเราะ) เดินไปกัน

ผู้ถาม ไปที่ไหนครับ

บุญสม ไปหลายที่ กระทรวงก็ไป แต่ไปที่แรกก็ที่แคมป์คนงานตรังริมติดฝั่งลาดกระบัง ไปบอกให้มันออกไป มันก็ไม่ยอม มันไปแจ้งตำรวจมาจับเรา

บุญสม เจ้าหน้าที่มากันเยอะ ของสนามบินทั้งนั้นเลย ชาวบ้านก็เยอะ ตอนหลังต้องตั้งโต๊ะเจรจากันนะ

ผู้ถาม แล้วพวกเราเข้าร่วมไหม

บุญสม เขาเอาแต่แกนนำ ตัวแทนชาวบ้าน กำนันเบิร์ดตอนนี้เป็นนายกอบต. แล้วก็นายอำเภอ ไปประชุมหาข้อยุติกัน

ผู้ถาม ผลเป็นไงครับ

บุญสม ก็นี้แหละครับ ขอมมาได้ครอบครัวยุติแปลแดนก็ยังดี

ผู้ถาม ทำไมถึงได้แค่นี้ล่ะครับ

บุญสม เราก็รู้ตั้งแต่ต้นแล้วละ แต่มันไม่รู้จะทำอย่างไรนี่

ผู้ถาม แล้วย้ายมาอยู่ฝั่งนี้กี่ปีแล้วครับ หลังจากโดนเวนคืน

บุญมา ลิบกว่าปี 12-13 ปี แล้วละ พอโดนครั้งสุดท้ายก็มาเลย

ผู้ถาม ตรงไหนที่เขาเรียกชุมชนแปลแดนครับ

บุญรอด ตรงนี้ก็แปดแสน

ทองดี ตรงไหนที่เขาได้เงินแล้ว เขาไปอยู่เขาก็เรียกชุมชนแปดแสนทั้งนั้นแหละ

ผู้ถาม ผมไปตรงหมู่ 2 เขาก็เรียกชุมชนแปดแสน ผมก็เลยไม่รู้ตรงไหนแปดแสน

บุญสม ก็ทุกคนที่โดนเวนคืน ไปซื้อที่อยู่ใหม่ไปกันเป็นกลุ่มๆ ไปอยู่ตรงไหน เขาก็เรียกแปดแสนหมดแหละ ตรงนี้เขาเรียกแปดแสน หมู่ 10 ตรงหมู่ 2 เขาเรียกแปดแสน หมู่ 2 นั้นแหละ ไปอยู่ตรงไหนก็แปดแสนแหละ (หัวเราะ)

ผู้ถาม เป็นอย่างนี้เอง ถามเรื่องอื่นต่อ เอาเรื่องของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ท่านคิดว่ามันเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ มากน้อยเพียงใดครับ

บุญมา ที่เห็นๆ นะคือสภาพพื้นที่มันเปลี่ยนไปละ ท้องนาเมื่อก่อนมันรับน้ำได้เยอะมากกว่านี้ เดี่ยวนี้มันโดนถมหมดแล้ว ในพื้นที่สนามบินไม่มีทางระบายน้ำทางอื่นๆเลยนอกจากทางระบายที่สนามบินจุดขึ้นใหม่ บางทีก็ระบายไม่ทัน ยิ่งฝนตกต่อเนื่องก็ต้องระบายออกมาทางคลองเทวะนี้แหละ บางครั้งทำให้น้ำท่วมถึงพื้นเลยนะ ซึ่งแต่ก่อนไม่เคยท่วมเลย

ผู้ถาม เพิ่งจะมาเป็นตอนเปิดใช้สนามบินใช่ไหมครับ

บุญมา ใช่ แต่ก่อนน้ำก็ขึ้นลงปกตินะ เดี่ยวนี้ไม่ใช่แล้ว น้ำในคลองเมื่อก่อนใช้อาบได้ใช้ซักผ้าได้ เดี่ยวนี้ไม่มีใครกล้าใช้แล้ว

ผู้ถาม ทำไมละครับ

บุญมา น้ำอะไรๆ ทุกอย่างจากสนามบิน กลับมาลงคลองหมดแหละ ก็ไม่รู้ว่ามันสะอาดหรืออะไรขนาดไหน ไม่กล้าใช้หรอก

ทองคำ ดันไม่มัน ไม่มีเลยตรงฝั่งโน้นนะ ลมมันพัดแรงกว่าเก่า ฝนตก ธรรมชาติมันฝนก็แรงอยู่แล้ว ตอนนี้น้ำกลัวว่าเดิมหลังคาแทบปลิว เมื่อก่อนยังมีดินไม้ช่วยบังไว้บ้าง

บุญสม เราต้องเลี้ยงปลาในคลองแทนในบ่อแล้ว ไม่มีที่ด้วย เลี้ยงแบบเขี่ยตาข่ายเป็นมุ้งนะ แล้วก็เอาปลาไปปล่อย บางทีน้ำเสียมา ปลาตายที่เกือบหมดมุ้งเลยนะ นำขำไหม เมื่อก่อนเลี้ยงขาย ไม่เลี้ยงก็จับกินง่าย กระโดดลงคลองสวิงคันหนึ่งก็หาปลาได้แล้ว ยกยอกก็มีปลา หาง่ายจะตาย เดี่ยวนี้หาไม่ได้แล้ว ไม่เหมือนก่อนแล้ว

ผู้ถาม ธรรมชาติเปลี่ยนไปเยอะขนาดนี้เลยหรือครับพี่

บุญสม วันนั้นผมค้ำน้ำไปผูกเชือกมุ้งปลานะ อยู่ในน้ำยังได้ยินเสียงเครื่องบินเลยนะ (จำมาก) แล้วอย่างนี้ปลามันจะทนอยู่กันไหวหรือ มันก็คงจะหนีเหมือนกับคนป่า (หัวเราะ) เรายังหนีกันเลย (หัวเราะ)

- บุญรอด เวลาฝนตกมันก็ชะเอาละองน้ำมันที่ติดตามต้นไม้ใบหญ้าลงไปในคลอง มองลงไปเห็นน้ำมันลอยเป็นฝาเลย ก็มันเป็นอย่างนี้เลยทำธรรมชาติที่เคยมีมันเสียหมดแล้ว สภาพน้ำคงไม่ดีเหมือนแต่ก่อนปลาที่เคยอาศัยคงหมดไป ยิ่งไม่มีต้นไม้ไว้กรองอากาศ ยิ่งแล้วเลย
- บุญรอด แค่นี้ก็แย่แล้วนะ ไม่เอาละ
- ผู้ถาม เรื่องของอาหารการกินที่หายากไหมครับแล้ว ทำอย่างไรกัน
- บุญรอด สมัยก่อนชาวบ้านหาอาหารการกินกันง่ายกว่านี้ อาหารที่เราทำกินทุกอย่างแทบไม่ต้องซื้อเลย จะเอาอะไรจะทำอะไรกินก็เข้าสวนไปหาเอาได้ เช่น หาปลาในลำคลอง ในบ่อปลาที่เลี้ยงไว้ กลางคืนก็จับกบเอามาแกงกินกัน
- ทองดี แต่ก่อนอาหารการกินมันไม่ได้ซื้อหาอะไร ผักก็ปลูกไว้กินเอง ปลา กุ้งก็เลี้ยงเอง ทำกินเอง หาง่ายมาก
- บุญสม เดี่ยวนี้เรื่องอาหารการกินไม่เหมือนก่อนเราอยากกินอะไรก็ต้องซื้อเขา อย่างดอกแค ผักบุ้ง ผักตำลึง มะเขือ พริกอะไรพวกนี้ แต่ก่อนมันขึ้นเอง มากจนต้องตัดทิ้งไม่อย่างนั้นมันรกรกทางเดิน เราอยากจะทำอะไรมาทำกินเดินไปทางไหนทิศไหนก็เจอก็เก็บเอามาทำกินกันเอง แต่ตอนนี้ถ้าไม่ปลูกเอาไว้ไม่มีทางได้กิน
- ทองคำ ตอนเย็นๆ เมื่อก่อนทำกับข้าวกินเอง หากับข้าวเอาตามท้องไร้ท้องนา พอโดนเวนคืนย้ายที่อยู่มาก็ต้องมาซื้อกับข้าวเขากิน ต้องซื้อเกือบทุกวัน บางครั้งไม่อยากจะทำกับข้าวแล้วก็ซื้อแกงถุงที่เขาทำขายมันก็ง่ายดีแต่ไม่อร่อยเหมือนเราทำเองไม่มีแล้วของอร่อยๆ
- บุญสม ข้าวของเดี๋ยวนี้ก็แพงจัง คูอย่างมะนาวสิแต่ก่อนกินไม่ทัน เดี่ยวนี้ลูกละเกือบสิบบาท
- บุญมา แต่ก่อนมันเป็นสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติที่มีอยู่เราสามารถใช้ประโยชน์ได้ มากนะ เราหากินกันง่ายกว่านี้ ทุกอย่างแทบไม่ต้องซื้อกินเลย ผักผลไม้ที่ขึ้นตามธรรมชาติเรานำมาทำเป็นอาหารกินได้หลายชนิดเดี๋ยวนี้ไม่มีธรรมชาติแล้ว
- ทองดี น้ำในคลองเมื่อก่อนใช้อาบน้ำได้ใช้ซักผ้าได้ เดี่ยวนี้ไม่มีใครกล้าใช้แล้วมีแต่คราบน้ำมันลอยเต็มไปหมด
- ผู้ถาม ก็แสดงว่าน้ำถูกปนเปื้อน
- ทองดี สนามบินเขาสูบน้ำระบายน้ำทุกอย่างออกจากสนามบินมาลงคลองหมดแหละ สูบอะไรมาบ้างเราก็ไม่รู้ว่ามันสกปรกขนาดไหน น้ำที่เคยใช้ตอนนี้น้ำไม่กล้าใช้หรอก

ผู้ถาม ก็คือธรรมชาติ อากาศ น้ำ ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปนะครับ แล้วเรื่องอื่นๆ มีอะไรใหม่ครับ

บุญสม เอาเรื่องอะไรล่ะ ถ้ามมาเลขตอบได้หมด ถ้ารู้นะ

ผู้ถาม ถ้ามันเป็นเรื่องการดำเนินชีวิตของท่านเปลี่ยนแปลงไปบ้างไหม มากน้อยขนาดไหน เอาเรื่องของการอยู่การอาศัยในปัจจุบันนี้ เริ่มตั้งแต่มีสนามบินนะ

บุญสม ย้ายมาอยู่ฝั่งนี้ ช้างวีสนามบินริมคลอง อยู่กันเป็นกลุ่มๆ ที่อยู่อาศัยคับแคบมาก ไม่เหมือนบ้านเก่าเลยกว้างกว่าเยอะ มีลานบ้านด้วย

บุญมา ในสภาพแบบเราๆ คิดดูว่าเดี๋ยวนี้ทั้งบ้าน ทั้งที่ดินมีแต่ราคาแพงๆ จะเอาเงินที่ไหนไปซื้อ ราคาไม่ใช่พันสองพันนะ

บุญรอด การที่เขาสร้างสนามบินทำให้เราโดนเวนคืนหมดเลยทั้งที่อยู่อาศัยและที่ทำกิน ได้เงินค่าชดเชยมาก็มาซื้อที่ข้างคลองฝั่งนี้เอาไว้อยู่อาศัย ก็ตรงข้ามสนามบินนี้แหละ ไปไหนได้ไม่ไกล

ทองคำ พูดแล้วก็เสียดายที่อยู่ของเราเขากำลังจะเอาไปสร้างสนามบินแล้ว เงินที่ได้จากค่าชดเชยในการเวนคืนที่ดินได้มายังไม่พอจะซื้อที่ปลูกบ้านใหม่เลย

บุญรอด โดนเวนคืนได้เงินมานิดหน่อยคงยังไม่มีปัญหาเปลี่ยนที่อยู่อาศัยให้มันดีขึ้นกว่าเดิมหรือให้มันเหมือนเก่าหรอก

ทองคำ พวกเราโดนให้ย้ายออกจากที่อยู่เดิมแล้วก็ไม่รู้จะไปอยู่ที่ไหน เงินทองก็ไม่มี ที่อยู่ตรงนี้ก็ต้องทนเอาเพราะเราไม่มีที่จะไปจริงๆ ไม่รู้จะไปไหน

ผู้ถาม ครับ แล้วเรื่องการพักผ่อนหลับนอน ละครับ เป็นอย่างไรบ้าง

บุญสม ที่หนักที่สุดก็เห็นจะเป็นเรื่องเสียนี่แหละ เป็นปัญหาที่สุดในการนอนหลับการพักผ่อนของประชาชน

ทองคำ พวกลูกๆ มันทำงานแล้วเข้ากะกัน กลับมาจากทำงานจะมานอนที่บ้านก็นอนไม่ได้เสียนี่ดั่ง

ผู้ถาม ก็คือนอนไม่หลับกัน

ทองคำ ตอนนี้นอนไม่หลับเหมือนก่อนหลับๆ ตื่นๆ นอนไม่เต็มตาหลับไม่สนิท

ผู้ถาม แล้วมีปัญหาอะไรอีกไหม

ทองคำ มันก็มีทุกคนแหละที่อยู่ตรงนี้ ก็มันแนวเส้นเสียงเหมือนกัน เครื่องบินมันขึ้นที่ก็รำคาญที เมื่อไรจะมีรุ่นเก็บเสียงบ้างก็ไม่รู้สินะ

บุญมา ที่เรายู่ตรงนี้ก็แนวเส้นเสียงเหมือนกันหมดแหละนะ ทำให้เสียงดังนอนไม่หลับ บางครั้งดังทั้งกลางวันและกลางคืนเลยตอนกลางคืนมันเจ็บเสียงจะดังกว่ากลางวัน

บุญรอด เรื่องการหลับนอนไม่ต้องพูดถึง ไม่ได้นอนหรือ ตอนแรกๆที่เปิดใช้สนามบิน มันทรมาณจริงๆนะ

ผู้ถาม ดูๆ แล้วก็เป็นการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่ดีเลยนะ เป็นผลกระทบโดยตรงเลย มีใครจะเพิ่มข้อมูลอีกไหมครับ ผมจะใช้เวลาน้อยที่สุด เพื่อให้ท่านไม่เบื่อนะ เรื่องต่อไป เรื่องการเดินทางสัญจรในชุมชน มีการเปลี่ยนแปลงไหมครับ พี่ครับ

บุญสม อันนี้น่าโมโหมาก ดูเขาทำสิ นี่คุณเห็นแนวรั้วนั้นไหม ตั้งแต่เสาที่ทาสีแดงไว้จนไปถึงรั้วตาแคงนั้นนะ เมื่อก่อนเป็นทางสัญจรของพวกเรานะ พวกเรานะเดินออกจากบ้านข้ามสะพานข้ามคลองเทวะ ถ้า อดต. ไม่ทำทางเดินให้เรา ก็ไม่มีทางเข้าออก เพราะถนนทางเข้าข้างหลังก็เป็นของหมู่บ้านเขา ที่เข้าออกได้เพราะนายก อดต. เขาขอให้ชาวบ้านใช้ไปก่อน แต่ถ้าเขาปิดก็เหลือแค่ทางเดินเข้าริมคลองที่เดียวทางเดินเท้าก็ไม่มี ตรงนี้ก็กลายเป็นที่ตาบอดไปเลย นี่แหละการเดินทาง

ผู้ถาม อ้อ! โคนปิดเลยหรือครับ

บุญมา แต่ก่อนนั้นพวกเราใช้ถนนริมคลองในฝั่งสนามบินเป็นทางสัญจรไปมา แต่พอมีการสร้างสนามบินขึ้นนั้น เขาก็กั้นรั้วปิดทางสัญจรของพวกเราหมดเลย พวกเราต้องอาศัยทางเดินเท้าข้างๆ คลองนี้แหละเป็นทางสัญจรไปมา ทาง อดต.เขาทำให้ไว้ให้ไม่อย่างนั้นก็ไม่มีทางเดินเข้าออก

ผู้ถาม เคยทำหนังสือไปขอไหมครับ ให้เขาทำถนนให้

ทองคำ ไม่มีหรือถนนของสนามบิน มีแต่งบประมาณของ อดต.ทั้งนั้นแหละที่มาทำถนนให้เราใช้

บุญสม ทำไม่รู้ก็หนแล้ว เขาไม่ยอม

ผู้ถาม ข้างนอกรั้วนี่นะ เขากลับสนามบินทรุดหรือไงครับ

บุญรอด พอสร้างสนามบินเขาก็กั้นรั้ว แล้วเราจะเดินเข้าออกตรงไหน เมื่อก่อนมันวิ่งวนกันได้จากตะวันออก มาจากลาดกระบัง วิ่งไปตะวันตก ออกบางนา-ตราดได้ วิ่งเข้ากึ่งแก้วมันวนได้หมด ตอนนี้เข้าได้ทางข้างหลังหมู่บ้านมันสร้างแล้วมาปิดถนนเราด้วย

ทองคำ สนามบินเขาปิดทางเดินเราหมด สะพานที่ใช้ข้ามคลองที่เชื่อมกับบริเวณเขต
สนามบินเขาก็ให้รื้อออกหมดไม่มีทางจะเดินแล้วตอนนี้

ผู้ถาม เดิมชาวบ้าน เดินทางไปข้างนอกด้วยถนนฝั่งโน้นนะ ริมคลองเลียบบไปเลยใช่ไหม
แต่เดี๋ยวนี้ก็ใช้ถนนเลียบบคลองอีกฝั่งหนึ่ง แต่เป็นทางเดินเท้ากว้างเมตรห้าสิบนะ
เล็กกว่าเก่า

บุญรอด ถ้า อบต. ไม่ทำให้เราก็ไม่มีทางเข้าออกนะ เพราะทางเข้าข้างหลังก็เป็นของ
หมู่บ้านเขานะ ที่เข้าออกได้เพราะนายกเขาขอให้ชาวบ้านใช้ไปก่อนนะ แต่ถ้า
เขาปิดก็เหลือแค่ทางเดินเท้าริมคลองทีเดียว ใช้ได้แต่มอเตอร์ไซค์กับจักรยาน
เท่านั้นแหละ

ผู้ถาม แล้วอันไหนเร็วกว่ากัน ระหว่างของเก่าที่อยู่ฝั่งโน้น กับของใหม่ที่อยู่ฝั่งนี้

บุญสม ฝั่งโน้นนะมันออกได้หลายทาง ไม่ต้องอ้อม แต่ข้างหลังนี้ต้องผ่านหมู่บ้าน ออก
บางนาตราดแล้วจะไปไหนก็ว่ากันอีกที ไกลกว่า

ผู้ถาม เอาผ่านเรื่องถนนมา เรื่องการประพฤติปฏิบัติตามศาสนา ขนบธรรมเนียม
ประเพณีวัฒนธรรม ครับ มีการเปลี่ยนแปลงไหมครับ

บุญรอด ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือวัฒนธรรมอะไรที่รุ่นปู่ ย่า ตา ยาย เขาทำกันมา พวก
เราก็ยังคงทำต่อสืบต่อกันไป

ผู้ถาม สนามบินคงไม่มีผลในด้านศาสนานะครับ

ทองคำ สนามบินไม่ส่งผลกระทบต่ออะไรกับพวกเราหรอก พวกเราก็ยังนับถือศาสนาพุทธ
และขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม พวกเราก็ยังปฏิบัติกันคืออยู่ ไม่เปลี่ยน

บุญสม ไม่เปลี่ยนหรอก พุทธทั้งนั้นแหละงานรับบัววัดบางพลี มีแต่คนอยากมาเที่ยว บอก
ให้ฉันพาไปที เขาอยากมาดู คนต่างจังหวัดไม่เคยเห็น เขาจะอยากดูประเพณี
วัฒนธรรมของเรามากกว่า

ผู้ถาม คือว่ายังคงปฏิบัติกันอยู่หรือว่ามันลดน้อยลงไหม เป็นผลมาจากการสร้าง
สนามบินนะ มีส่วนไหม

บุญมา ตัวอย่าง เทศกาล ประเพณีต่างๆ เราก็ยังทำกันทุกๆ ปี ยังให้ความสำคัญและไป
ร่วมงานตลอด ก็ทำกันมาตั้งแต่อดีตกันแล้วนะ

ทองคำ ไม่ได้เปลี่ยนตอนเช้าก็ยังออกมาทำบุญ ใส่บาตร เหมือนเดิมไม่มีอะไรเปลี่ยน ของ
คนที่บ้านนะขึ้นยัน

บุญสม ก็ไม่มีอะไรลดน้อยลง ทุกอย่างยังปกติ ไม่เปลี่ยน ยังไม่เปลี่ยน

ทองคำ อยู่ด้วยกันมานาน ถ้าบ้านไหนเปลี่ยน เราก็ต้องรู้บ้างสินะ เห็นทำอะไรที่ก็ออก
กันไปทั้งหมดบ้านแหละ ช่วยๆ กัน

ผู้ถาม คือ ยังคงไม่เปลี่ยน และปฏิบัติกันสืบมา

บุญมา ไซ้สิ ของดีๆ นี้ ไม่ควรทิ้ง มาที่ขวลี

ผู้ถาม แล้วเรื่องการปฏิบัติตามอุดมคติ ความคิด ความเชื่อเดิม ละครับ เป็นอย่างไรบ้าง
เอาเริ่มที่ที่ครับ

บุญรอด ถ้าเป็นในเรื่องการปฏิบัติตามอุดมคติ ความคิด ความเชื่อเดิม ที่ทำให้วิถีชีวิตของ
เราเปลี่ยนไปก็คงไม่มีนะ

ทองคำ เรื่องแบบนี้คงไม่เปลี่ยนหรอก ใครเขาจะเปลี่ยนของเราได้ ถ้าเราไม่เปลี่ยนมันเอง
มันก็คงไม่เปลี่ยน

บุญสม อุดมคติไม่เปลี่ยน ความคิดก็เหมือนเดิม ความเชื่อก็ไม่เปลี่ยน หรือนิยมอย่างอื่น
ที่แปลกไปกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

บุญรอด เรื่องการปฏิบัติตามอุดมคติ ความคิด ความเชื่อเดิม อะไรนั่น มันไม่ได้เปลี่ยนกัน
ง่ายๆ นะ ไม่มีทาง

ทองคำ อุดมคติ จะคิด หรือจะเชื่อ อะไรพวกนี้ ฉันทก็ยังเหมือนเดิมนะ ไม่ได้เปลี่ยนอะไร ก็
ใช้ชีวิตไปตามปกติ อาชีพทำให้เราเปลี่ยน

บุญมา อาชีพกับที่อยู่ ทำให้เราเปลี่ยนมากกว่าพวกเรื่องแบบนี้ เห็นด้วย

ผู้ถาม แล้วภูมิปัญญาละครับ เปลี่ยนแปลงไปไหม ยังคงใช้เหมือนเดิมหรือเปล่า

ทองคำ ภูมิปัญญาก็ยังทำกันเหมือนเดิมนะ ไม่ได้เปลี่ยน มันเป็นของโบราณ แล้วไม่รู้จะ
เปลี่ยนอย่างไร เขาคิดเอาไว้ดีอยู่แล้ว เราไม่ได้คิดแล้วยังจะไปเปลี่ยนของเขาก
เดี่ยวผีปู่ ผีย่า ว่าเอา (หัวเราะ)

บุญรอด เรื่องภูมิปัญญา ก็ปกตินะ ไม่ได้เดือดร้อนอะไร

บุญสม มันก็มีบ้างบางอย่างที่มันหายไปกับอาชีพของเรากับวิถีชีวิตของเรา เช่น การ
ทำนา การดำข้าว ทำขนม บางอย่างเราไม่ได้ใช้ บางอย่างที่เราไม่มีวัตถุดิบ ให้ทำ
แต่อะไรที่เราใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันอยู่ก็ยังคงทำอยู่นะ

ผู้ถาม แสดงว่าบางอย่างหายไปกับอาชีพของเราด้วยนะ แล้วที่ยังคงใช้อยู่มีอะไรบ้างครับ
ลองยกตัวอย่างให้ดูหน่อยสิครับ

บุญมา ภูมิปัญญาพื้นบ้านนะมันมีเยอะ มันคงไม่สูญหายไปไหนหรอก มันก็คงคิดตัวเรา
อยู่ ใครเขาจะเปลี่ยนของเราได้ ถ้าเราไม่เปลี่ยนมันก็คงไม่เปลี่ยน

ผู้ถาม ครับ ไกลๆ ตัวเรานี่เอง แล้วท่านอื่นละครับมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง

ทองดี แต่ก่อนทำกันยังไง เดียวนี้ก็ยังทำอย่างนั้นอยู่ ภูมิปัญญาแบบเดิมๆ ก็ยังมีอยู่ ไม่สูญหาย
ไปไหนหรอกเพียงแต่ที่เราจะเอามันออกมาใช้หรือเปล่านั้นแหละ

ผู้ถาม ก็จริงอีกแหละนะ บางทีเราก็กินเข้าไปโดยที่ไม่รู้ แต่บางครั้งที่มีมันไม่ได้ใช้มันจะ
ลืมหืม

ทองดี ไม่มีลืมหืมหรอก ถ้ามีโอกาสได้ทำอีกก็ทำได้ อย่างทำนาลองให้ทำอีกก็ทำได้ เพราะ
เราทำมานาน มันชำนาญแล้วนะ

ผู้ถาม ครับ ขอไปที่ด้านการทำมาหากินบ้างนะครับ ขออีกครั้งนะครับ **คือยังคง
ประกอบอาชีพเดิมหรือไม่** อันนี้รู้แล้วว่าไม่ เอ่อ! เปลี่ยนแปลงอาชีพไปทำ
อะไรบ้างครับ

บุญสม หลังจากโดนเวนคืนก็ขับรถรับจ้างและก็เป็นสมาชิก อบต. หมู่ 10

บุญรอด ทำงานรับจ้างเป็นแม่บ้านในสนามบิน เป็นของบริษัท คนไม่รู้หรือกว่าเป็นแม่บ้าน
(หัวเราะ)

บุญรอด เขาไม่ถามตำแหน่งก็อย่าไปบอกเขาสิ (หัวเราะ)

ผู้ถาม แล้วพี่ล่ะครับ

ทองดี เป็นแม่บ้านคอยดูแลลูกๆ และหุงข้าว ว่างๆ รับเสื่อ โหลมาเย็บด้วย

ผู้ถาม อ้อ! แม่บ้านแล้วก็รับจ๊อบเย็บเสื่อนะครับ แล้วพี่ล่ะครับ

บุญมา เป็นแม่บ้าน พวกแม่บ้านที่ว่างๆ ก็จะรับจ้างเย็บผ้ากันทั้งนั้น

ทองคำ แม่บ้านและรับจ้างเย็บผ้า ถ้ามีเวลาว่างมากก็จะรับผ้ามาเย็บเยอะหน่อย

ทองดี ส่วนมากจะช่วยๆ กัน รับมากลองหนึ่งแล้วก็เอามาแบ่งๆ กันเย็บนะ

ผู้ถาม คือถ้ามีผ้าก็มีงานทำ ไม่มีผ้าก็เป็นแม่บ้าน

ทองคำ เวลาเย็บก็ไม่ได้เย็บทั้งวันนะ ว่างเมื่อไรก็เย็บ ใครว่างมากก็ได้มาก

ผู้ถาม ครับ แล้วรายได้เป็นอย่างไรครับ เมื่อเทียบกับการทำนา เลี้ยงปลา

บุญรอด ทำนาดีกว่า ทั้งนาทั้งบ่อขายได้ทีเห็นน้ำเห็นเนื้อเลย เอาแค่ปลานะ อย่างน้อยต้อง
ได้ แปดหมื่น เก้าหมื่นแหละ บางปีปลาชุม ตัวใหญ่หน่อยก็ขายได้เป็นแสน ขาย
ข้าวอีก ตกแล้วปีๆ สามแสน สี่แสน มันเห็นเงินนะ

ผู้ถาม แล้วได้เงินเดือนประจำไม่ใช้หรือ

บุญรอด มันได้ก็ไม่เยอะมากนะ วันละประมาณสองร้อย ได้มาก็จ่ายหมด เดียวนี้ของแพง

ผู้ถาม แสดงว่าทำนามีเงินเก็บมากกว่านะ แล้วของพี่ล่ะ

ทองดี ขายข้าว ขายปลา ขายผลไม้ที่ได้ปีละหลายหมื่นบาท ทั้งยังได้เป็นเงินก้อนอีกด้วย
นะ

ผู้ถาม แล้วเข็ผ้าเรามีรายได้อย่างไร

ทองดี ไม่แน่นอนหรือแล้วแต่ว่าจะมีผ้ามากน้อยขนาดไหน บางทีมาเยอะ เราไม่วางทำเราก็ได้น้อย ไม่แน่นอน

ผู้ถาม แล้วของพี่ละครับ

บุญสม ผู้ทำไม่ได้หรือ ดึกว่า สบายใจกว่า มันเห็นเงินนะ

ผู้ถาม น้อยลงกว่าเก่ามากเลยหรือครับ

บุญสม น้อยกว่าเยอะ ถ้าคนอื่นมองนะอาจจะดูเยอะ แต่ผมนะรู้เพราะผมเป็นคนไข้ แต่ก่อนหมดนาออกธรรได้จริงๆ นะ เนี่ยเป็นกันเกือบทุกบ้านแหละ กระบะก็สองแสนสามแสนกว่าบาท แต่เดี๋ยวนี้อย่างพี่เย็บบอกนะ น้ำมันแพง ค่าซ่อมแก ของก็แพงได้มาแทบไม่เหลือ ค่าลูกไปโรงเรียนอีก

บุญมา ทำนาดีกว่าเยอะ มีเงินเหลือ ขนาดตอนนั้นข้าวถูกนะ

ผู้ถาม แล้วพี่ละครับ

ทองคำ ทำนาก็มีอะไรให้ได้เก็บขายหลังนา อะไรมันก็เก็บขายได้ ทำนารายได้ดึกว่า พอโดนเวนคืนก็ไม่มีที่จะทำอะไรแล้ว ดูแล้วเดี๋ยวนี้อายได้ลดลงก็ไม่ได้ทำอาชีพอะไรด้วยตอนนี้ก็รับจ้างเย็บผ้าบ้าง ถึงได้เงินมาก็ไม่ค่อยพอใช้ ก็ต้องจ่ายไป เก็บไม่ได้เหมือนก่อน ไม่มีรายได้

บุญมา แต่มันก็มีรายได้ตลอดคนนะ ขายข้าวขายปลาและเก็บผักขายทำให้มีเงินเหลือเก็บตอนนี้ไม่มีอาชีพอะไรเป็นหลัก ก็รับผ้าโหลมาเย็บที่บ้าน ถ้ามีเวลาก็ได้เย็บหน่อยคิดว่ารายน้อยลงกว่าแต่ก่อนดูแล้วเดี๋ยวนี้อายได้ลดลง ไม่ค่อยพอใช้

ผู้ถาม ครับ เข้าใจครับ ฉันผมขอไปที่ด้านของชีวิตความเป็นอยู่ของท่านเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง ด้านแรก ด้านความสุขกาย มีท่านใดเปลี่ยนบ้างครับ

บุญสม แต่ก่อนอยู่กันปกติสุขดี ร่างกายก็ไม่ได้เป็นอะไร(หัวเราะ)

ทองคำ อย่างแรกที่เราคิดว่าเป็นเลขนะ ที่หนักๆ ก็คือหู เราอาจจะหูตึงได้หรือผิดปกติจากเดิม

ทองดี ที่แรกยังไม่เป็น มาอยู่ตรงนี้รู้สึกว่าจะเป็นผู้มีแพ้ง่ายกว่าเก่า ก็ที่บ้านเป็นกันง่ายอากาศเปลี่ยนนิดเดียว น้ำมูกเริ่มไหลแล้ว และก็จามบ่อย เหนื่อยก็ง่าย แต่ก่อนที่ยังไม่ได้ย้ายมาไม่เห็นจะเป็นเลย

ผู้ถาม เรื่องนี้น่าสนใจนะ

บุญรอด คงคล้ายกันแหละ มีเรื่องของเสียงที่ดังรบกวนแล้ว เรื่องที่จะตามมาอีกอย่างใน
อนาคตก็คือ โรคทางเดินหายใจ โรคภูมิแพ้ ที่มันเกี่ยวกับอากาศ ตอนนี้อากาศเสีย
แล้ว

บุญมา ก็ที่บ้านพอเครื่องบินขึ้นตรงบ้านเราที่นี้ดังแสบแก้วหูเลยละ ยิ่งเครื่องบินลำใหญ่ๆ
ยิ่งดังแรงกว่าอีกสิ

ผู้ถาม มีท่านใดจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมไหมครับ ไปที่เรื่องของจิตใจ ก็แล้วกันนะครับเรื่อง
ความสุขใจเป็นอย่างไรบ้างหลังจากมีสนามบินเกิดขึ้น ครับ

บุญสม เครื่องบินมาที่ไรภาพหายทุกที แค่เรื่องเสียงนี้ก็จะแยะแล้ว อย่างนี้รำคาญหงุดหงิด
ที่บ้านบ่นกันเป็นประจำแหละ ดูทีวีไม่ค่อยได้ ยังมีเรื่องละอองน้ำมัน ถ้าไม่แก้ไข
อีกหน่อยก็ตายผ่อนส่ง

ผู้ถาม เป็นแบบนี้กันทุกท่านไหมครับ

ทองดี คงเหมือนๆ กันแหละ ตอนนี้รู้สึกไม่ค่อยสบายใจเท่าไร เรื่องของเสียงดังจาก
เครื่องบินนี้แหละมากที่สุด ถ้าแก้ปัญหาได้ก็คงไม่ค่อยมีอะไร

ผู้ถาม แสดงว่ามีผลกระทบพอสมควรเลยนะ เรื่องนี้อาจจะเป็นเรื่องสิ่งแวดล้อมด้วยใช่
ไหมครับ

บุญสม ก็น่าจะใช่

ผู้ถาม แล้วท่านอื่นล่ะครับ จิตใจเป็นอย่างไรบ้าง

บุญรอด จิตใจมันไม่สงบมันก่อกวนไม่หลับ แล้วมันทำให้หงุดหงิดด้วยนะ

บุญมา ก็ไม่ค่อยดี พุดกันไม่ค่อยได้ยินต้องตะโกนต้องแข่งกับเสียงเครื่องบิน ถ้าแก้ปัญหา
ได้ก็คงไม่มีอะไรมาก

ผู้ถาม ไม่สบายใจเรื่องเสียงนะครับ

บุญมา ยังมีสนามบินมาติดบ้านด้วย มันก็ทำให้เรากังวลเป็นธรรมดา

ทองคำ เครื่องบินมันขึ้นที่ที่รำคาญทีเพราะเสียงมันดัง

บุญสม ให้เครื่องไปขึ้นทางอื่นไม่ได้หรือ ตรงที่ไม่มีบ้านคนนะ ก็น่าจะดีนะ เพราะเสียง
มันดังมากพวกที่อยู่แนวเส้นเสียงนะ

ทองคำ ให้เจ้าหน้าที่มาดูแลเราบ้าง ไม่ใช่สร้างสนามบินเสร็จแล้วก็ทิ้งกันเลย สงสารกัน
บ้าง เราตายไปก็ยังมีลูกหลานอีก เขาก็จะได้รับผลกระทบนี้ต่อไปอีก

ผู้ถาม ครับ แล้วเรื่องของการศึกษาละครับ มีการเปลี่ยนแปลงบ้างไหมในชุมชนเรา

บุญสม จะมีอะไรละก็ไม่เห็นมีโรงเรียนใหม่ๆ เกิดขึ้น โรงเรียนเก่าก็เหมือนเดิมไม่เห็น
ขยับขยายอะไร แต่ไม่เห็นเขาจะช่วยเหลืออะไรเลย

บุญมา ก็ไม่มีการปรับปรุงอะไรนะ เด็กๆมาบอกว่าเสียงเครื่องบินดังรบกวนเด็กๆนักเรียน พวกครูก็บ่นสอนเด็กไม่รู้เรื่อง เขาบอกเสียงพูดของเขาผู้เสียงเครื่องบินไม่ได้ก็น่าเห็นใจ

บุญรอด ถ้าได้สนามบินมาช่วยมันคงจะดีนะ ถ้าเขามาจะ

ทองดี ขนาดวันเด็ก เขายังไม่มาในชุมชนเลย ขนมาให้เด็กๆ สักถุงก็ไม่มี เรื่องเล็กๆแบบนี้ เขายังไม่สนใจเลย แล้วเรื่องเดือนครีออนของโรงเรียนก็คงไม่มีทางช่วยเหลือหรือ

ผู้ถาม ไม่มั้งครับ เพียงแต่เราไม่ได้บอกความต้องการของเราให้เขาฟังหรือเปล่า

บุญสม เขากลับโดนเล่นงานนะ เรื่องเล็กๆ ยังต้องถึงเขาอีกอะไรทำนองนั้นแหละ ก็เลยกลายเป็นว่าเรื่องอะไรเราก็ไม่ได้ทั้งนั้นแหละ

ผู้ถาม โคนศักดิ์ขนาดนี้เลยหรือครับ แล้วพี่จะมีข้อมูลอะไรอีกไหมครับ

ทองคำ การศึกษา ก็ยังเหมือนเดิมนะ สนามบินไม่ได้ช่วยอะไรในเรื่องการศึกษาในชุมชนหรือ

ผู้ถาม แล้วเรื่องของการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยละครับเป็นอย่างไรบ้าง มีมากน้อยขนาดไหนครับ

บุญรอด ทางเดินยังไม่จะมีเดินเลย จะให้อะไรมันเข้ามาหาเราได้เลย (หัวเราะ) ต้องพัฒนาทางเข้าออกก่อน ขอทางก่อนเถอะ เดือนครีออนกว่า

ผู้ถาม พี่ไม่เอาเทคโนโลยีหรือมันไม่มีครับ

ทองคำ พวกของสมัยใหม่ ไม่มีนะ สนามบินไม่ได้ทำอะไร ไม่ได้ทำอะไรเหมือนเขาหรือ

ทองดี เทคโนโลยีหรือ ก็ไม่เห็นมีอะไรเปลี่ยนแปลงนะ ก็เหมือนๆ เดิม

บุญรอด หอบังคับการของเขานั้นแหละ เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่สุด ได้แต่คุณะไม่ได้ใช้

บุญสม ยืมทำเป็นเสาอากาศได้ก็ศิรินะ (หัวเราะ) มันคงชดนำดูเลย

ผู้ถาม ที่นี้ไม่มีอะไรใหม่ๆ เลยหรือครับ

บุญสม คิดว่าเรื่องเทคโนโลยีมันคงไม่จำเป็นเท่าไร เราคงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้อะไรขนาดนั้นหรือมั้ง ชีวิตแบบเดิมๆ เราก็ไม่ได้ใช้อยู่แล้ว

ผู้ถาม แล้วบ้านพี่ละครับ มีไหม

บุญมา พอดิจจานดาวเทียม ติดแล้วก็ดูไม่ค่อยได้ ไม่เห็นคืออย่างที่อื่นๆของเขาดูได้ ทำไมเราดูไม่ได้

ผู้ถาม แสดงว่าชุมชนนี้ไม่มีเรื่องของเทคโนโลยีใหม่ๆ เลยใช่ไหมครับ น่าเศร้าจัง แล้วเรื่องของระบบสาธารณสุขไปไกลละครับ มีใช้กันทั่วถึงไหมครับ สนามบินมีผลทำให้บ้านเรามีระบบสาธารณสุขไปไกลที่ดีขึ้น

- บุญมา เรื่องสาธารณูปโภคทั้งหลายถ้ามาจากสนามบินนะไม่มีหรอก เป็นของชุมชน ทั้งหมดของท้องถิ่นเขา
- บุญรอด เราไม่มีน้ำใช้ เราก็บอก อบต. เขา เขาก็เดินมาสำรวจว่าจะวางท่อผ่านทางไหน จึงจะได้ใช้น้ำกันทั่วหมู่บ้าน สนามบินก็มีแต่มาลมที่ตรงทางระบายน้ำเก่า ทำให้น้ำไม่มีทางออกอีกต่างหาก
- ผู้ถาม อาจจะไม่ได้มาจากเขาโดยตรงก็ได้ อาจเป็นเพราะว่า พอมีสนามบินแล้วสิ่งเหล่านี้ก็ตามมา เช่น ไฟส่องสว่าง ถนน ประปา โทรศัพท์อะไรแบบนี้
- บุญสม ไม่ต้องมีสนามบินเราก็ต้องมีน้ำอยู่แล้ว น้ำคลองเดี๋ยวนี้ใช้ได้เสียที่ไหน แต่ก่อนใช้น้ำบาดาล พอบาดาลหมดก็ต้องใช้ประปาแทน ถึงไม่มีสนามบินเราก็ต้องใช้เพราะมันจำเป็น
- ทองดี ในพื้นที่สนามบินไม่มีทางระบายน้ำทางอื่นๆเลย นอกจากทางระบายน้ำที่สนามบินขุดขึ้นใหม่ บางทีก็ระบายไม่ทัน ยิ่งฝนตกต่อเนื่องก็ต้องระบายออกมาทางคลอง ทោះนี้แหละ บางครั้งทำให้น้ำท่วมถึงพื้นเลย ซึ่งแต่ก่อนไม่เคยท่วมเลย
- บุญสม ยิ่งระดับน้ำสูงอยู่แล้ว บวกกับน้ำจากสนามบินที่สูงมากปล่อยลงคลองทោះได้ตรงนี้ทำให้ระดับน้ำยิ่งสูงเข้าไปใหญ่เลย น้ำไม่ลงเลย ระบบการระบายน้ำไม่ดีเลยรองรับแค่ในสนามบินอย่างเดียว
- ทองคำ ได้คุยกับสมาชิกอบต. เขาบอกว่ามีงบประมาณตามแผนพัฒนาที่จะทำในเรื่องของระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้กับประชาชนในแต่ละหมู่บ้านอยู่แล้ว เราจึงได้ใช้น้ำ ใช้ไฟได้ทั่วถึงกัน
- บุญมา เราอยู่ในชุมชนแบบนี้ก็อาศัยสมาชิกอบต. หรือนายกอบต. เขาช่วยสร้างเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน เขาก็บอกไม่ต้องเป็นห่วงทุกหมู่บ้านจะต้องมีน้ำไหลไฟสว่างอย่างแน่นอนเพื่อให้ชาวบ้านได้ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- ถาม แล้วมันเข้ามายังไงครับ ประปาใครเป็นคนขอมาครับ
- บุญมา อบต. ขอให้
- ผู้ถาม แล้วอย่างอื่นล่ะครับ ไฟฟ้ามีไหม ไฟทางเป็นอย่างไรบ้าง
- ทองคำ ก็มีทางเดินริมคลอง เป็นช่วงๆ แหละ นอกนั้นบ้านใครบ้านมันเปิดเอาเอง
- บุญรอด นี่ถามพี่ขอได้นะ อยากขอถนนเดิมที่เราเคยใช้นะ ขอไฟทางสักหน่อยให้พอสว่างแค่นั้นแหละ ไม่ขออะไรมากหรอก ถ้าได้ก็เป็นบุญแล้ว
- ผู้ถาม ขอทางเดิมที่เราเคยได้ พอแล้วหรือไม่อยากได้อะไรเพิ่มหรือครับ

บุญรอด ให้มันได้อะไรสักอย่างก่อนเถอะ (หัวเราะ) นี่ยังไม่เคยได้อะไรจากเขาเลย ถนนที่เคยมีเขาก็มาเอาไป

ผู้ถาม แล้วทุกท่านคิดว่าสนามบินส่งผลกระทบต่อท่านมากน้อยขนาดไหนหรือว่าไม่มีอะไรกระทบ

บุญสม ไม่มี ไม่ได้หรอก เราโดนเต็มๆ เลยนะ ตั้งแต่ที่ดินทำกิน อาชีพ แล้วก็การอยู่กิน ต้องทนกับเสียง กับอากาศ และอีกหลายๆ อย่างที่จะตามมา บอกไม่มีผลคงไม่ได้หรอก มันกระทบมากๆ (เสียงจริงจัง)

ผู้ถาม แสดงว่าส่งผลกระทบต่อท่านนะ

บุญมา มันก็ไม่รู้จะไปอยู่ที่ไหนละนะ เงินทองก็ไม่มี ที่ที่อยู่ตรงนี้ก็ต้นทุนเอง ก็ภาวนาว่าให้มันดีขึ้น อย่างแย่งไปกว่านี้เลย

ทองคำ ผ่ากบอกเขาด้วยว่าเราเดือดร้อน มาดูแลเราบ้าง ไม่ใช่สร้างเสร็จแล้วก็ทิ้งกันเลย สงสารกันบ้าง เราตายไปก็ยังมีลูกหลานอีก เขาก็จะได้รับผลกระทบนี้ต่อไปอีก

บุญรอด มันก็ต้องมาแก้ไขบ้าง ที่หนักที่สุดก็เห็นจะเป็นเรื่องเสียงนี้แหละ เป็นปัญหาที่สุด

ผู้ถาม ได้รับผลกระทบด้านเสียง แล้วอย่างอื่นล่ะครับ

บุญรอด แค่เสียงนี้ก็แย่แล้ว ถ้าไม่เข้าเรื่องละอองน้ำมัน อีกหน่อยก็ตายผ่อนส่งแน่

ทองคำ บอกเขาช่วยเอาเงินค่าชดเชยมาให้เร็วๆ หน่อย (หัวเราะ) ไม่มีจะใช้แล้ว ทำบ้านไปหมดแล้ว รอมานานแล้วนะ ไม่อยากไปเดินประท้วงอีกแล้ว (หัวเราะ)

ผู้ถาม ก็แสดงว่าสนามบินส่งผลกระทบต่อทางด้านลบมากกว่าด้านบวกนะ แล้วท่านใดมองเห็นแง่ดีของสนามบินบ้างครับ

บุญสม มันก็ดีกับคนอื่นนะ สะดวกสบายในการเดินทาง ประเทศเจริญ แต่เรากลับแย่งลง มันไม่สมดุลกันไง

บุญมา ฉันทว่าไม่ดีหรอก เอาที่ดินทำมาหากิน เราไปหมดเลย เครื่องบินมันก็ไม่ได้ขึ้น (หัวเราะ) ขึ้นไม่เป็นด้วย

ทองคำ ก็อยากขึ้นสักครั้งนะ ไม่เคยเหมือนกัน

ผู้ถาม แล้วถ้าเกิดเขาพาไปเที่ยวขึ้นเครื่องบินไปเชียงใหม่ หรือภูเก็ตจะไปไหมครับ

บุญมา ไปสิ (หัวเราะ) สักครั้งก็ยังดี เดี่ยวตายแล้วจะไม่ได้นั่ง (หัวเราะ)

ทองคำ ก็ดีสิเอาน่า ไปๆ

บุญรอด ไป ไม่เคยขึ้น ไปด้วย (หัวเราะ)

ผู้ถาม แสดงว่าสนามบินก็มีข้อดีสิ

บุญรอด ไม่ดี เรายังไม่ได้ไปเลย แหม?

ผู้ถาม ต้องไปที่เยวก่อนใช่ไหม เขาติดสินบนก็รับนะ
บุญรอด ก็ดีกว่าไม่ได้อะไรเลย จริงไหม
ผู้ถาม แล้วมีท่านใดที่จะให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกไหมครับ บางครั้งผมอาจจะกลับมาหาพวก
ท่านอีกครั้ง ถ้าหากข้อมูลมันยังไม่ครบสมบูรณ์ ผมจะมารบกวนใหม่ ผมมีของที่
ระลึกมอบให้ทุกท่านด้วยครับ สุดท้ายขอขอบคุณสมาชิก อปต. หมู่ 10 ที่ช่วยพา
ผมมาเก็บข้อมูลและอำนวยความสะดวก ขอขอบคุณครับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ภาคผนวก ก.

คำถามประเด็นการสนทนากลุ่ม

เรื่อง ผลกระทบจากการสร้างสนามบินสุวรรณภูมิที่มีต่อวิถีชีวิตของประชาชน

: กรณีศึกษาตำบลราชาเทวะ จังหวัดสมุทรปราการ

(สำหรับกลุ่ม.....)

ผู้วิจัย นายพงษ์วรรณ สุขโกคา

ก. คำถามสร้างความคุ้นเคย / เกริ่นนำ

1. ผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) แนะนำตนเอง แจ้งวัตถุประสงค์ในการจัดกลุ่มสนทนา (Focus Group) และขออนุญาตอัดเทปพร้อมจดบันทึกการสนทนาโดยผู้บันทึกการสนทนา (Note-taker) และผู้ช่วย (Provider)

.....

.....

2. แนะนำผู้บันทึกการสนทนา (Note-taker) และผู้ช่วย (Provider)

.....

.....

3. ขอให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มแนะนำตัวเองทีละคน เกี่ยวกับชื่อ อายุ ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในตำบลราชาเทวะ อาชีพ มีใครบ้างที่อยู่อาศัยในครอบครัว

.....

.....

.....

4. ช่วยเล่าความเป็นมาของการสร้างสนามบินสุวรรณภูมิตามที่ท่านได้รู้ได้เห็นมาว่าเป็นอย่างไรบ้าง ตั้งแต่เริ่มก่อสร้างมาจนถึงปัจจุบัน ว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้างที่เป็นผลกระทบต่อประชาชน

.....

.....

.....

ข. คำถามตามปัญหาวิจัย

1. กระบวนการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของท่านจากการสร้างสนามบิณสุวรรณภูมิเป็นอย่างไร การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นทำให้ชีวิตการดำเนินชีวิตของท่านเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง มากน้อยเพียงใด เรื่องของการเดินทางการสัญจรไปมาในชุมชน เรื่องการศึกษาในชุมชน เรื่องระบบสาธารณสุขโรค เรื่องการใช้ภูมิปัญญา เรื่องการประเพณีปฏิบัติตามศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม เรื่องการประเพณีอุทิศมคฺติ ความคิดความเชื่อเดิม

.....

.....

.....

2. กระบวนการเปลี่ยนแปลงอาชีพของท่านจากการสร้างสนามบิณสุวรรณภูมิเป็นอย่างไร การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นทำให้การทำมาหากินของท่านเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง มีผลดีผลเสียอย่างไร เช่น ยังคงประกอบอาชีพเดิมๆ หรือไม่ การเปลี่ยนแปลงไปประกอบอาชีพอื่นๆ รายได้จากการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้นหรือลดลง

.....

.....

.....

3. กระบวนการเปลี่ยนแปลงชีวิตความเป็นอยู่ของท่านจากการสร้างสนามบิณสุวรรณภูมิเป็นอย่างไร การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของท่านเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง มากน้อยเพียงใด มีผลดี ผลเสียอย่างไร เช่น เรื่องที่อยู่อาศัย เรื่องอาหารการกิน เรื่องของการพักผ่อนหลับนอน เรื่องความสุขกาย เรื่องความสุขใจ เรื่องการใช้เทคโนโลยี ครบถ้วนถึงหรือไม่

.....

.....

.....

ขอบคุณ อ้อตา และมอบของที่ระลึก

.....(ผู้ดำเนินการสนทนา/ผู้สัมภาษณ์)

.....(วัน/เดือน/ปี/เวลา)

.....(สถานที่)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายพงษ์วรรณ สุขโกศา
วัน เดือน ปีเกิด	29 สิงหาคม 2511
ภูมิลำเนา	ตำบลบางโปรง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ
พ.ศ. 2547	ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2546 - 2550	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโปรง
พ.ศ. 2550	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางด้วน

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี